

Catre,

Curtea de Apel – Bucuresti

Sectia a VIII-a Contencios Administrativ si Fiscal

Referitor: Dosar nr. 37955/3/2010

Obiect: Anulare acte administrative

Reclamant: DEDU C. ION

Solutionat prin sentinta civila 252 din 22.01.2013

DOMNULE PRESEDINTE,

Subsemnatul **DEDU C. ION**, domiciliat in (...), col. (r), fost ofiter superior¹ in cadrul UM 0318 Bucuresti, structura centrala a Serviciului Roman de Informatii (SRI, denumit in continuare Serviciul), reclamant in dosarul mai sus mentionat, **declar**

RECURS

impotriva HOTARARII CIVILE nr.252/22.01.2013,

pronuntata de catre Curtea de Apel Bucuresti, Sectia a VIII – a Contencios Administrativ si Fiscal in dosarul 37955/3/2010 si, comunicata subsemnatului in data de 11.06.2013, parat in cauza fiind atat *Serviciul Roman de Informatii, cu sediul in Bulevardul Libertatii nr.14 D, sectorul 5, Bucuresti; UM 0318 – Bucuresti, cu sediul in strada Dinu Vintila nr.8; cat si paratii, reprezentantii legali ai Serviciului, persoanele fizice: domnul **George Cristian Maior, director al Serviciului Roman de Informatii, domnul general de brigada **Florian Coldea**, prim adjunct al directorului SRI, domnul general de brigada **Dumitru Cocoru**, adjunct al directorului SRI, domnul colonel **Aurelian Tolescu**, fost sef UM 0318 Bucuresti***

¹pana la data de 29.05.2010, cand am fost trecut in rezerva, cu drept de pensie, conform ODSRI nr.0196/29.05.2010 și in baza art.85, alin.(1), lit.e) din Legea nr.80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificarile și completările ulterioare, respectiv Deciziei nr.90617/30.07.2010 pentru acordarea pensiei de serviciu,

(la data prezentei detine alta functie), a caror citare solicit sa se realizeze la sediul central al Serviciului Roman de Informatii, mai sus subliniat,

iar prin hotararea/decizia ce o veti pronunta va rog sa dispuneti modificarea in tot a sentintei recurate si atacate in baza dispozitiilor art.304 pct. 7, 8 si 9 si art.304, indice 1 - Cod pr.civ. (C.pr.c.), iar pe fondul cauzei sa admiteti cererea asa cum a fost formulata initial prin cererea de chemare in judecata depusa la dosarul 37955/3/2010 de catre subsemnatul in calitate de reclamant, impotriva Ordinului AP II nr. 0365/07.08.2009, respectiv a Comunicarii nr. 019032/07.04.2010, precum si a altor dispozitii interne conexe actelor oficiale anterior precizate, adica sa dispuneti:

- a) *constatarea nulitatii absolute a actelor de dispozitie enuntate in contestatia initiala si in prezenta, iar in subsidiar anularea acestor documente (ordine) ca fiind nelegale, precum si a celor incidente si conexe acestora;*
- b) *repunerea partilor in situatia anterioara emiterii Ordinului AP II nr. 0365/07.08.2009 si a Comunicarii nr. 019032/07.04.2010, cu consecinta restituirii sumelor retinute ca urmare a aplicarii dispozitiilor in cauza (inclusiv a drepturilor de care as fi beneficiat de la data eliberarii din functie), cu atat mai mult cu cat mi-a fost afectat drastic cuantumul soldei brute lunare, ce s-a constituit ca referinta de calcul pentru pensia de serviciu cuvenita in baza Legii nr.164/2001;*
- c) *obligarea Serviciului la plata despagubirilor in cuantum de 50.000 Euro pentru prejudiciile morale si psihice suferite de subsemnatul, in calitate de cadru militar al fortelor armate ale Romaniei, ca urmare a procedurilor abuzive indreptate asupra persoanei mele, prin aplicarea actelor contestate, inclusiv obligarea factorilor de decizie mai sus subliniati sa-mi platesca cheltuielile de judecata pe care le angajez cu aceasta actiune.*

pentru urmatoarele:

MOTIVE :

Sentinta civila nr.252 pronuntata in data de 22.01.2013 de catre judecatorul Sectiei a VIII-a Contencios Administrativ si Fiscal, instanta de fond, din cadrul Curtii de Apel Bucuresti nu este motivata in conformitate cu cerintele art.261 C.pr.c, intrucat judecatorul nu a analizat si luat in considerare juridica apararile reclamantului formulate prin cererea de chemare in judecata a paratilor mai sus precizati si sustinute prin documentele depuse, ulterior, in instanta pentru justa apreciere si evaluare competenta. De altfel, hotararea judecatorului stabilita

prin sentinta nr.252/22.01.2013², este nelegala si netemeinica intrucat se intemeiaza pe dispozitii legale neaplicabile, preluate fara analiza juridica din intampinarile paratilor, in speta data si supusa recursului, dupa cum voi mentiona in extenso in prezenta cerere de recurs.

Mai mult, **judicatorul are o serie de asertiuni**, in partea care ar fi trebuit sa fie o motivare a sentintei recurate, **multe dintre acestea fiind contradictorii sau gresit/eronat intelese** din studiul cauzei date si redate confuz sau necomprehensibil pentru parti si, mai mult, **nu explica motivele in fapt si in drept pentru care s-au inlaturat cererile reclamantului**:

A) instanta de fond a omis sa precizeze si evalueze in totalitate sau parti din capetele de cerere formulate de reclamant in contestatia initiala, pe care le-am redat mai clar, in prezentarea cererii de recurs, prin paragrafele a) – c) cum ar fi:

- cererea de la litera b) “repunerea partilor in situatia anterioara emiterii Ordinului AP II nr. 0365/07.08.2009 si a Comunicarii nr. 019032/07.04.2010, cu consecinta restituirii sumelor retinute ca urmare a aplicarii dispozitiilor in cauza (inclusiv a drepturilor de care as fi beneficiat de la data eliberarii din functie), cu atat mai mult cu cat mi-a fost afectat drastic cuantumului soldei brute lunare, ce s-a constituit ca referinta de calcul pentru pensia de serviciu cuvenita in baza Legii nr.164/2001 si,
- o parte din ceaprevazuta la litera c) “...inclusiv obligarea factorilor de decizie mai sus subliniati sa-mi platesca cheltuielile de judecata pe care le angajez cu aceasta actiune.”

B) Prin raspunsul reclamantului depus la dosar in data de 21.11.2011, filele 26 – 27, la intampinare aparatul SRI, **s-a solicitat instantei** potrivit prevederilor art.121, alin.2 C.pr.c. **sa se dispuna ca dezbaterile procesului sa se faca in sedinta secreta**, iar in situatia respingerii acestei cereri solicitam sa se dispuna **“in sarcina paratului Serviciul Roman de**

² “respinge actiunea formulata de reclamant ...in contradictoriu cu paratii... ca neintemeiata. Cu recurs in 15 zile de la comunicare”

Informatii de clasificare a tuturor documentelor ce au legatura cu obiectul cauzei, respectiv a tuturor documentelor contestate de subsemnatul in actiunea principala, precum si a documentelor subsecvente si/sau care au legatura cu cele contestate”, intrucat obiectul si natura cauzei are un caracter sensibil, deoarece documentele contestate in cauza sunt clasificate de catre parat ca secret de stat, si nu se afla in posesia reclamantului dintr-un astfel de motiv, dar fara precizarea in drept de catre parat a existentei acestei stari de fapt discriminatorie intre parti si, **pe aceasta cale, atragem, astfel, atentia instantei de recurs ca instanta de fond nu a facut analiza acestui subiect/ solicitare, respectiv nu s-au precizat, in sentinta recurata, motivele pentru care nu au fost acceptate cererile anterior subliniate.**

- c) **instanta de fond a omis sa faca referire concreta in sentinta recurata la probele administrate de reclamant si nu a tinut cont de aceste probe, in special cele referitoare la interogatoriile paratilor si audierea martorului propus de catre subsemnatul, cu atat mai mult cu cat insusi judecatorul le-a aprobat prin incheierea din 19.06.2012, fila 119 din dosar unde relevanta este precizarea “Curtea, dupa deliberare, apreciaza ca, proba cu interogatoriul este utila solutionarii cauzei, astfel ca o incuvinteaza, desprinde filele 68 – 79 din dosar, reprezentand interogatoriile pentru parati si le comunica ...punandu-i in vedere acestuia sa raspunda in scris si sa depuna raspunsul la dosar conform art. 222 si urmatoarele C.p.r.c.”.** Deci, instanta de recurs poate constata cu usurinta ca in motivare judecatorului **nu se fac aprecieri cu privire la anumite probe, respectiv nu se indica motivele pentru care au fost inlaturate aceste probe, in speta data, probele referitoare la interogatoriile acceptate si transmise paratilor de judecatorul de fond, cu toate ca a avut loc administrarea acestor probe, iar rezultatele acestora, raspunsurile paratilor nu au fost comunicate in sedinta publica si nici precizate rezultatele obtinute, in mod clar si fara echivoc, prin intermediul motivarii in cadrul sentintei recurate.** Mai mult, se poate constata ca filele 68-79 ce reprezinta intrebarile reclamantului puse partilor sub forma interogatoriului nu se regasesc in dosarul cauzei, iar **judecatorul de fond nu motiveaza in sentinta de ce aceste file si raspunsurile paratilor nu sunt atasate la dosar, deci a omis conexarea in dosar a probei cu interogatoriul paratilor cu toate ca a admis-o ca fiind utila.** Desi am depus la dosarul cauzei interogatorii pentru toti paratii, iar consilierul juridic al SRI nu reprezenta si paratii persoane fizice, instanta, in mod abuziv, a inmanat acestuia toate interogatoriile. Instanta de fond, in sentinta atacata nu motiveaza si nu face referiri la

interogatoriul luat SRI si nici nu face referiri la lipsa paratilor personae fizice, lipsa ce ar fi trebuit sanctionata conform legii. Pe acest fond atentionez instanta de recurs cu faptul ca **instanta de fond nu a aplicat dispozitiile art 225 Cod pr. civila si nu a analizat intregul probatoriu existent la dosar.**

- D) **Judecatorul se afla intr-o confuzie in intelegerea cauzei intrucat**, la pag.10 din sentinta nr.252/22.01.2013 paragraful al 2 – lea, se refera la o constituirea prin Ordinul nr.0029585/16.05.2009 a unei comisii de cercetare administrativa asupra activitatii mele depuse pana la momentul 19.05.2009 cand am fost mutata la un alt loc de munca dupa cum am explicat succint in contestatia initiala. Deci aceasta comisie ar fi trebuit, conform unei legi si a unei reglementari speciale sau interne, bazata pe lege aplicabila (*in speta data **Legea 80/1995** privind statutul militarilor, ca lege speciala **nu prevede procedura generala** in cazul cercetarilor administrative si/sau disciplinare, dar exista alte legi cum ar fi **Legea nr.53/2003** privind Codul muncii si **Legea nr.188/1999** privind statutul functionarilor publici, **H.G. nr. 1.344/2007** privind normele de organizare si functionare a comisiilor de disciplina, ale caror prevederi se pot aplica direct sau sa fie preluate prevederile acestora in regulamentele interne conform prevederilor Legii nr.24/2000 privind normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative*) sa prezinte la finalul activitatii un raport/document prin care sa se stabileasca eventualele disfunctii din ctivitatea mea profesional si masurile ce se impun, cu aducerea la cunostinta si semnare, respectiv, dupa caz, contestare in drept a acestuia. Mai mult, aceasta comisie ar fi trebuit sa acorde un calificativ profesional in conditiile art.73 si urmatoarele din Legea 80/1995, iar daca acesta era “necorespunzator” sau “mediocru” se putea dispune/ordona conform aceleasi legi, completata cu Legea nr.188/1999 si altele, eventual eliberarea din functie sau destituirea ca act de conducere/management. Pe acest fond, nu ar fi trebuit sa apara in continutul Ordinului AP II nr.0365/07.08.2009 si referiri la abateri disciplinare ori de alta natura stabilite in baza hotararii unui consiliu de judecata care, reprezinta o alta comisie de stricta competenta si care se constituie conform legii pentru cercetarea disciplinara a unor abateri grave, fiind, procedural stabilit prin reglementari interne, ca o conditie de legalitate, posibila sesizare a acesteia pentru eventuale alte fapte identificate anterior de catre o comisie de cercetare administrativa sau de catre alti factori abilitati legal, suplimentar pe langa cele de natura administrativa profesionala stabilite ca ar putea fi contrare atributiilor

definite prin fisa postului, fapte ce pot intra sub incidenta unor abateri grave precizate concret prin acte legislative, regulamente militare sau alte norme aplicabile si, care sunt de competenta unui consiliu de judecata "pentru justa evaluare". **Cu toate ca judecatorul face referire la o cercetare administrativa dupa cum am aratat anterior**, in fila 175, paragraful al 4- lea de la pag.10 a sentintei, acesta, in mod netemnic si abuziv, constata ca mi-au fost aduse la cunostinta motivele pentru care s-a declansat cercetarea disciplinara cand, de fapt, in pragraful anterior se retine/motiveaza de catre acelasi judecator faptul ca raportul de cercetare administrativa nu mi-a fost adus la cunostinta, aspect subliniat ca fiind nelegal de reclamant chiar in cererea initiala. **Total neadevarata** este si asertiunea judecatorului, din acelasi paragraf al 4 -lea, referitoare la faptul ca in data de 01.07.2009 mi-a fost adus la cunostinta raportul de cercetare administrativa, intrucat aceasta **concluzie a judecatorului nemotivata** este falsa, deoarece, tocmai acest **fapt nelegal ca nu mi s-a adus la cunostinta documentul rezultat in urma cercetarii administrative a facut printre altele obiectul contestatiei prin cererea initiala. In fapt am artat ca in data de 01.07.2009 am fost informat doar despre continutul Ordinului AP II nr.0300/29.06.2009, ordin de trimitere in fata consiliului de judeata, care este un alt act unilateral emis, in conditii de nelegalitate, de catre conducerea Serviciului, care ar fi trebuit conform normelor legale sa contina descrierea faptelor grave identificate, localizare in timp si spatiu, valorile afectate si gradul de pericol social etc., dupa cum am semnalat si in cererea de chemare in judecata (a se vedea filele 171 -172 dosar, pag. 2 si 3 din sentinta, unde judecatorul retine aceste aspecte). Semnalez, faptul ca acest tip de document nu este echivalent sau tot una, cum gresit a retinut judecatorul de fond, cu raportul de cercetare administrativa, alt tip de document ce se supune reglementarilor specifice altor situatii, cele de tip administrativ profesional si de competenta materiala in domeniul de activitate vizat, respectiv in concordanta sarcinile de serviciu stabilite legal prin fisa postului si alte documente cu caracter strict administrativ. Interpretand logic dizertatia judecatorului pe situatia anterior subliniata ca motivare in sentinta recurata, **rezulta caa** existat o cercetare administrativa dar care **nu a avut ca urmare imediata si conform legii o sanctiune administrativa** ce putea fi:eliberarea din functie, suspedarea sau**

trecerea in rezerva (a se vedea parte explicativa pe larg, mai jos existentain continutul prezentei), **urmata de o alta cercetare dar disciplinara, confirmata de judecator si care a avut ca urmare stabilirea unor fapte grave pentru care consiliul de judecata a propus prin hotarare trecerea in rezerva a subsemnatului.** In acest context, insusi partul confirma faptul ca Ordinului AP II nr.0365/07.08.2009 s-a bazat pe abaterile retinute de consiliul de judecata si confirmate de judecatorul cauzei prin motivare (paragraful al 4-lea, pag.9 din sentinta, fila 175) si precizate in detaliu (in paragraful al 6 -lea de la pag.9 din sentinta, fila 175) unde se noteaza "in cuprinsul propunerii Consiliului de judecata s-au retinut urmatoarele abateri:.....", sens in care ordinul contestat ar fi trebuit sa fie intemeiat in fapt si in drept pe norme ce prevad procedurile si sanctiunile disciplinare - Regulamentul disciplinei militare dar care sa fie elaborat in conformitate cu legea nationala si normele comunitare incidente, dupa cum mentioneaza si paratul in concluziile finale depuse la instanta (a se vedea referirile la Legea 188/1999 a functionarilor publici, fila 162 din dosar, dar si faptul ca apreciez ca se aplica si prevederile art.1³ si art.252 din Legea nr.53/2003 intrucat legea speciala 80/1995 nu contine dispozitii specifice derogatorii pe zona intocmirii documentelor de sactiune disciplinara si nu numai, aspect pe care judecatorul la ignorat cu toate ca am facut referire in cererea initiala) si, nu prin conexare cu prevederi de natura administrativa dar neaplicabile in speta data.

- E) Instanta de fond s-a aflat intr-o permanenta confuzie asupra fondului cauzei** analizand eronat cererile formulate de reclamant si anume: in ultimul alineat al incheierii din 15.01.2013, fila 170 din dosar, instanta "*apreciaza ca nu este necesar a se efectua o expertiza contabila intrucat se solicita anularea Deciziei de impunere si a Raportului de inspectie fiscal...*". Arat ca nu am solicitat niciodata o expertiza contabila, ca nu am contestat nicio Decizie de impunere si in speta de fata nu exista niciun Raport de inspectie ficala, iar judecatorul fondului cauzei se afla intr-o grava eroare de judecata, probabil ca a analizat cererea si probatoriul altui dosar si s-a pronuntat in acesta.

3(2) Prezentul cod se aplicăsi raporturilor de muncăreglementateprin legispeciale, numai înmăsurăîn care acestea nu conțin dispozitii specifice derogatorii

F) la pagina 11 alin. 1, fila 176 din sentinta atacata, **instanta in mod eronat apreciaza ca** : “ *Consiliul de judecata analizand rapoartele intocmite de catre reclamant, pe care le-a apreciat ca fiind neintemeiate, reclamantul avand posibilitatea sa se adreseze instantei de contencios administrativ, invocand aceste neregularitati, insa in fata instantei, reclamantul vorbeste in mod general de anumite abuzuri ...*”. Eroarea instantei de fond se regaseste in faptul ca aceasta nu cunoaste legislatia in materie si anume, consiliul de judecata emite hotarari cu caracter consultativ ce nu pot fi atacate in instanta, aspect clarificat chiar de catre parati prin concluziile scrise depuse la dosar, fila 163 - “...pentru apararea onoarei cadrelor mlitare si evitarea abuzurilor la care acestia pot fi supusi, se infiinteaza consilii de onoare si consilii de judecata. Aceste organe speciale...care verifica si cerceteaza aspectele semnalate si formuleaza propuneri astfel incat sa fie eliminate orice forma de abuz si retabilita onoarea si demnitatea militara. Or, in cauza de fata, tocmai un astfel de for al cadrelor militare, respectiv un consiliu de judecata, a stabilit ca reclamantul a savarsit abateri disciplinare propunand aplicare unei sanctiuni”, intrucat in instanta pot fi atacate doar ordinele emise de conducerea Serviciului si care raspund cerintelor legii contenciosului administrativ si altor acte normative cu referire la acest subiect, iar Legea 80/1995 nu cuprinde astfel de precizari sens in care se va aplica legislatia generala pe acest fond etc.. Instanta de fond nu analizeaza sub niciun aspect legalitatea emiterii Ordinelor atacate si celorlalte conexe. Mai mult, aceasta apreciaza intr-un mod total abuziv si vadit partinitor faptul ca (pag 12 alin.4, fila 176 din sentinta): “ **Executarea unui act administrativ nu este o chestiune ce priveste legalitatea emiterii acestuia...**”.Ordinele atacate de catre subsemnatul au fost contestatetocmai pentru ca sunt lovite de nulitate absoluta intrucatnu intrunesc elementele de forma si fond ce trebuiesc cuprinse in mod obligatoriu in orice act administrativ sau sanctionatoriu disciplinar (decizie, Ordin etc.). Cunoscand faptul ca SRI este o structura militara iar Legea nr.80/1995 nu precizeaza modalitatea de emitere a uni act de sanctionare disciplinara sau de eliberare din functie, acestea nu pot fi arbitrar emise ci in temeiul unei legi nationale aplicabile sau norma europeana dupa cum precizeaza Constitutia, sens in care amintim dispozitiile Art. 252 din Codul Muncii care dispune :

(1) Angajatorul dispune aplicarea sanctiunii disciplinare printr-o decizie emisa in forma scrisa, in termen de 30 de zile calendaristice de la data luarii la cunostinta despre savarsirea abaterii disciplinare, dar nu mai tarziu de 6 luni de la data savarsirii faptei.

2) Sub sanctiunea nulitatii absolute, in decizie se cuprind in mod obligatoriu:

a) descrierea faptei care constituie abatere disciplinara;

b) precizarea prevederilor din statutul de personal, regulamentul intern, contractul individual de munca sau contractul colectiv de munca aplicabil care au fost incalcate de salariat;

c) motivele pentru care au fost inlaturate apararile formulate de salariat in timpul cercetarii disciplinare prealabile sau motivele pentru care, in conditiile prevazute la art. 251 alin. (3), nu a fost efectuata cercetarea;

d) temeiul de drept in baza caruia sanctiunea disciplinara se aplica;

e) termenul in care sanctiunea poate fi contestata;

f) instanta competenta la care sanctiunea poate fi contestata.

Apreziez ca Ordinele contestate sunt lovite de nulitate absoluta intrucat nu indeplinesc conditiile de forma ce trebuiesc cuprinse intr-un in scris ce prevede sanctionarea unui cadru militar iar acest lucru nu a fost analizat in niciun fel de instanta de fond si nici nu se regaseste in sentinta motivarea neluării in discutie si evaluare juridica a judecatorului faptul ca actele contestate nu indeplinesc conditiile de legalitate pe care subsemnatul le-a invocat atat in cererea de chemare a paratilor in judecata si in documentele ulterioare depuse la dosar. Halucinant este faptul ca judecatorul consemneaza in sentinta (fila 176, pag.12, alin 3) urmatoarele, dar fara a preciza norma juridica aplicabila, ca “ Chiar daca in cuprinsul actului administrativ nu sunt redate concret faptele, asa cum sa retinut, se face trimitere la acte premergatoare in care aceste fapte sunt consemnate, astfel incat nu se poate retine o nemotivare a actului administrativ din acest punct de vedere.”. Oare de ce legiuitorul a prevazut ca actele administrative si cele pentru aplicarea unor sanctiuni disciplinare trebuie sa indeplineasca cerinte obligatorii de forma si fond la intocmirea si emiterea lor sub sanctiunea nulitatii absolute a acestora (a se vedea Legeanr.53/2003 si Legea nr.188/1999⁴, respectiv HG nr. 1.344/2007 privind

⁴ART.79 (1) Pentru analiza faptelor sesizate ca abateri disciplinare și propunere a sancțiunii disciplinare aplicabile funcționarilor publici din autoritățile sau instituțiile publice se constituie comisia de disciplină.

(2) Din comisia de disciplină face parte și un reprezentant al organizației sindicale reprezentative sau, după caz, un reprezentant desemnat prin votul majorității funcționarilor publici pentru care este organizată comisia de disciplină, în cazul în care sindicatul nu este reprezentativ sau funcționarii publici nu sunt organizați în sindicat.

(3) Comisia de disciplină poate desemna unul sau mai mulți membri și, după caz, poate solicita compartimentelor de control din cadrul autorităților sau instituțiilor publice să cerceteze faptele sesizate și să prezinte rezultatele activității de cercetare. . .

normele de organizare și funcționare a comisiilor de disciplină⁵, sau chiar Ordinul MApN 26/26.03.2009⁶), dacă oricum există acte premergătoare acestora și alte materiale în care se releva diverse fapte etc.? Ce părere are instanța de recurs de o astfel de motivare de tip părere sau aserțiune nesustenută prin referire concretă la acte legislative naționale sau internaționale de către judecătorul de fond.

(5) Modul de constituire, organizare și funcționare a comisiilor de disciplină, precum și componența, atribuțiile, modul de sesizare și procedura de lucru ale acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.”

5

“ART. 50 (1) În termen de 10 zile calendaristice de la data primirii raportului comisiei de disciplină, persoana care are competența legală de a aplica sancțiunea disciplinară va emite actul administrativ de sancționare.

(2) În cazul în care persoana care are competența legală de a aplica sancțiunea disciplinară aplică o altă sancțiune decât cea propusă de comisia de disciplină, are obligația de a motiva această decizie.

(3) Sub sancțiune anulității absolute, actul administrativ de sancționare va cuprinde în mod obligatoriu:

a) descrierea faptei care constituie abatere disciplinară;

b) temeiul legal în baza căruia se aplică sancțiunea disciplinară;

c) motivul pentru care a fost aplicată o altă sancțiune decât cea propusă de comisia de disciplină, în situația prevăzută la alin. (2);

d) termenul în care sancțiunea disciplinară poate fi contestată;

e) instanța competentă la care poate fi contestat actul administrativ prin care s-a dispus sancțiunea disciplinară.

(4) La actul administrativ de sancționare prevăzut la alin. (3) se anexează raportul comisiei de disciplină, sub sancțiunea nulității absolute.

(5) Actul administrativ de sancționare se comunică în termen de maximum 5 zile calendaristice de la expirarea termenului prevăzut la alin. (1):

a) compartimentelor cu atribuții în domeniul resurselor umane din cadrul instituției sau autorității publice în cadrul căreia își desfășoară activitatea funcționarul public a cărui faptă a fost sesizată ca abatere disciplinară;

b) comisiei de disciplină care a elaborat și transmis raportul;

c) funcționarului public a cărui faptă a fost sesizată ca abatere disciplinară;

d) persoanei care a formulat sesizarea.

ART. 51

Funcționarul public nemulțumit de sancțiunea disciplinară aplicată o poate contesta, în condițiile legii, la instanța de contencios administrativ competentă.”

6

“ANEXA 5 la regulament

- Model -

DECIZIE PRIVIND APLICAREA UNEI SANȚIUNI DISCIPLINARE

a) descrierea faptei care constituie abatere disciplinară;

b) înscrierea prevederilor care au fost încălcate de militar;

c) motivele pentru care au fost înlăturate apărările formulate de militar în timpul cercetării prealabile/judecării faptei în consiliul de onoare sau consiliul de judecată, după caz;

d) temeiul de drept în baza căruia sancțiunea disciplinară se aplică;

e) termenul în care sancțiunea poate fi contestată și către cine trebuie înaintată contestația;

f) termenul de la care începe și perioada de aplicare a sancțiunii.

Comandant, Data

.....

G) Supun atentiei instantei de recurs, tot la fila 176, pag.12, alin.3 din sentinta recurata, fara justificare sau motivare in drept conform C.pr.c., **judecatorul constata in mod arbitrar si intr-o fraza confuza ca** “dispozitiile speciale aplicabile cadrelor militare (*n.b. oare la care se refera judecatorul ?*). *Poate prin ocultism sau cu sprijinul unor ghicitoare am putea deduce la ce norme speciale se refera judecatorul de fond in “motivarea” sentintei*) in speta data nu sunt aplicabile dispozitiile Codului muncii referitoare la prescriptie si actele normative si reglementarile cu caracter special aplicabile personalului din cadrul SRI.” Oare cine s-a referit la prescriptie si anume la ce anume pe zona prescriptiei?, deoarece subsemnatul nu m-am referit la acest fapt, eu am contestat doar faptul ca sanctiunea disciplinara, conform normelor legale aplicabile pe care le-am indicat in cererea initiala si apararile ulterioare depuse la dosar, ar fi trebuit sa imi fie aplicata in 30 de zile dupa Codul muncii si regulamentul disciplinei militare Ordinul MAp.N nr. 26/2009, dar nu mai tarziu de 6 luni de la data luarii la cunostinta de catre cei in drept a aplica o sanctiune disciplinara, sau in cel mult 10 zile in baza HG nr. 1.344/2007, norme cu forta superioara ordinului intern SRI depus la biroul de documente secrete al Curtii de Apel Bucuresti – CAB, conform afirmatiei paratilor in concluziile finale (a se vedea pag.4/7, fila 161 din dosar), din dar fara indicarea numarului acestuia pentru identificare concreta. Astfel, se poate constata/identifica cu usurinta de catre instanta de recurs ca judecatorul a ignorat total apararile reclamantului precizate concret in cererea initiala si materialele depuse ulterior la dosar, omitindu-le din textul aferent sentintei prin trunchierea pasajelor preluate din contestatia mea si, pe care nu le-a analizat conform rolului sau activ si de neutralitate, respectiv a dat dovada de lipsa de echidistanta fata de solicitarile partilor, favorizand direct paratul.

H) Semnalez instantei de recurs, faptul ca judecatorul, intr-un mod ciudat, cu toate ca consemneaza sau isi asuma, la pag.12 din sentinta, fila 176 din dosar, faptul ca prin sanctiunea disciplinara mi s-a interzis “...parasirea domiciliului personal...”, nu s-a autosezizat in baza rolului sau activ de identificare a nelegalitatilor supuse atentiei, ca, in fapt si in drept, subsemnatului i-au fost restranse abuziv drepturi si libertati constitutionale protejate si prin norme comunitare in speta Conventia

L.S.”

Europeana de aparare a drepturilor omului CEDO etc., cu toate implicatiile ce pot decurge din acesata stare de fapt negativa. Pe larg veti regasi explicatii si argumente mai jos, in acesta cerere de recurs, prin care arat nelegalitatea si nultatea acelor contestate si pe care le consider a fi necesar de evaluat, in baza C.pr.c., la nivelul instantei de recurs.

- l) **Instanta de fond nu a analizat ilegalitatea Comunicarii nr. 019032/07.04.2010 referitoare la aplicarea sanctiunii disciplinare – consemnare 9 zile, din prisma legislatiei nationale si internationale si mai mult reitereaza faptul ca “restul de 8 zile de consemnare se vor executa in perioada 14.05-21.05.2010, vizeaza tot executarea sanctiunii si nu legalitatea acestuia” (fila 176 dosar, pag 12 alin.5).** Mentionez, ca pe parcursul fondului am aratat ca dispozitiile regulamentului disciplinei militare RG 3 (*act existent de pe vremea comunismului, actualizat si completat si dupa revolutie*) privitoare la arest, respectiv consemnare au fost abrogate in luna martie 2009 prin Ordinul MapN nr.26/2009 pentru aprobarea Regulamentului disciplinei militare si, chiar inainte de abrogarea acestora, iar **ofiterilor cu grad de colonel si superior acestui grad nu li se putea aplica aceasta sanctiune, fiind exceptati.** Este de mentionat faptul ca pe domeniul/ramura de activitate militara (MApN, SRI, SIE, STS, Jandarmeria Romana) nu pot exista reglementari diferite si contradictorii⁷, deci dispozitiile Regulamentului Disciplinei militare din SRI trebuie sa fie adaptate la Regulamentul Disciplinei Militare adoptat de MApN, legislatia Romaniei si celei cuprinse in normele juridice internationale adoptate de Romania intrucat aceasta legislatie primeaza asa cum rezulta si din dispozitiile art.11 **Dreptul international si dreptul intern** din Constitutia Romaniei, dispozitii ce prevad urmatoarele: *„Statul roman se obligă să indeplinească intocmai si cu bună-credință obligatiile ce-i revin din tratatele la care este parte. (2) Tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern.(3) In cazul in care un tratat la care Romania urmează să devină parte cuprinde dispozitii contrare Constitutiei, ratificarea lui poate avea loc numai după revizuirea Constitutiei”*. De asemenea, reamintesc faptul ca

7

Prin Constitutia Romaniei, la art.118 – Fortele armate, in mod unitar si fara distinctie se face vorbire de structurii sistemului national de aparare iar rin art.119 al legii fundamentale se precizeaza ca CSAT organizeaza si coordoneaza unitar activitatile care rivesc apararea tarii si securitatea national....Deci nu pot exista regelemetari interne diferite structural si conceptional, intru-cat trebuie sa se bazeze pe legi echivalente domeniului specific de activitate cu caracter militar general. Mai mult din punct de vedere al gradelor militare nu exista diferente intre institutiile militare din Romania, drepturile si obligatiile sunt de natura militara, pensiile militare etc sunt unitare sau echivalente iniferent de autoritatea militara., SRI, MApN, SIE, STS

dispozitiile art. 20 *Tratatelor internationale privind drepturile omului* din Constitutia Romaniei, dispozitii ce prevad: “(1) *Dispozitiile constitutionale privind drepturile si libertatile cetătenilor vor fi interpretate si aplicate in concordantă cu Declaratia Universală a Drepturilor Omului, cu pactele si cu celelalte tratate la care Romania este parte.* (2) *Dacă există neconcordante intre pactele si tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care Romania este parte, si legile interne, au prioritate reglementările internationale, cu exceptia cazului in care Constitutia sau legile interne contin dispozitii mai favorabile.*” Desi la data la care subsemnatul am fost pedepsit Senatul nu inlaturase din lege termenul “consemnare”, fapt consumat in anul 2011, totusi, la acea data, dispozitiile Legii nr.345/12.07.2004 erau aplicabile in materie apreciind ca textul este clar in sensul ca prevederile arestului pentru militari sunt abrogate, prin abrogarea **dispozitiilor Decretului nr.976/1968**, iar subsemnatul prin sactiunea consemnare 9 zile am fost obligat sa nu parasesc domiciliul, executand practic un **arestat la domiciliu**. Practica judiciara a CEDO este constanta in sensul condamnarii statelor ce au incalcat dreptul la libera circulatie in ceea ce privesc reglementarile statutului militarilor. Nu in ultimul rand arat ca Dreptul la libera circulatie este garantat de Constitutia Romaniei in art.25 dupa cum urmeaza : *(1) Dreptul la liberă circulatie, in tară si in străinătate, este garantat. Legea stabileste conditiile exercitării acestui drept.* Ca atare semnalez faptul ca **Regulamentul disciplinei militare al SRI contravine Constitutiei Romaniei, a Tratatelor Internationale ratificate de Romania, fiind si neconstitutional.** (a se vedea mai jos dezvoltarea motivelor pe acest subiect pentru care apreciez ca sentinta este nemotivata, nelegala si neintemeiata).

- J) **Instanta de fond nu si-a indeplinit rolul activ prevazut de dispozitiile art.129 alin 6 Cod pr.civ, astfel:** Desi SRI in intampinarea ce poarta nr.1819091/17.11.2011 afirma faptul ca “ *aspectele relevate in cadrul consiliului de judecata sa se constituie in elemente ale unor fapte prevazute de legea penala, situatie ce ar impune sesizarea organelor de urmarire penala*”, instata de fond nu s-a autosesizat in legatura cu aspectele aratate prin continutul Ordinului AP nr.0365/2009, act contestat de catre subsemnatul, cu toate ca avea obligatia legala de a verifica temeinicia continutului acestui ordin, atat in fapt cat si in drept, nesolicitand SRI-lui date referitoare la veridiciata, autenticitatea si dovedirea concreta a acelor fapte presupuse de catre parati ca elemente constitutive ale unor infractiuni. Intrucat faptele care au stat la baza propunerii Consiliului de judecata, fiind totodata si baza constituirii si emiterii **Ordinului AP nr.0365/2009**, ordin de eliberare din functie si punere la dispozitie, nu au fost dovedite ca infractiuni dupa cum

recunoaste însusi paratul in documentele depuse la dosarul cauzei (a se vedea fila 160 din dosar, pag.3/7 din concluziile scrise ale SRI nr.5185509/18.01.2013, ultimul aliniat): *“urmare a abaterilor disciplinare retinute in sarcina reclamantului, abateri ce nu au fost apreciate ca fiind de natura a contura elementele constitutive ale unei infractiuni, la data de 07.04.2010, ... s-a adus la cunostinta...masura sanctionatorie ce a fost decisa in cazul, respectiv 9 zile cosemnare”*, (se poate verifica si textul de la alin.3, fila 15 din dosar) sens in care se pune o intrebare atunci ce fapte au fost retinute ca abateri grave, dar neincidente penalului, pentru legitimitatea aplicarii sanctiunii disciplinare? Si, oare, atunci de ce am fost pus la dispozitia comandantului unitatii daca pana la urma nu s-au dovedit fapte penale. Ca atare, pe acest fond si in drept, rezulta ca atat **Ordinului AP nr.0365/2009** cat si **Comunicarea nr. 019032/07.04.2010** sunt lovite de nulitate. Detalii de fundamentare a motivelor reclamantului in aparare pe acest subiect se vor regasi mai jos.

- K) **Instanta de fond nu a solicitat SRI-lui sa puna la dispozitie dosarul ce a fost incheiat cu ocazia cercetarii disciplinare**, aspect ce rezulta in mod direct si din textul sentintei atacate cu recurs, desi judecatorul a constatat, dupa cum se retine si in sentinta recurata, ca subsemnatul nu am avut parte de o aparare corecta, printr-un avocat conform legii, este evident faptul ca orice consilier juridic angajat al SRI este sub ordin, deci subordonat direct conducerii SRI-lui si, implicit, nu putea sa-mi apere drepturile in mod corect, cu atat cu cat mai mult chiar membrii consiliului de judecata fac parte din structura SRI si raspund ordinelor trasate direct sau tacit.
- L) Instanta de fond mi-a inclacat dreptul la un proces echitabil prevazut in **art.6 din Conventia Europeana a Drepturilor Omului**, intrucat nu a motivat interzicerea accesului direct al reclamantului la dosarul secretizat, desi toate documentele ce stau la baza acestui dosar sunt documente ce ma privesc, imi sunt opozabile si sunt emise in perioada in care eu eram ofiter superior SRI si in mod evident am fi avut acces la ele. Daca in perioada respectiva am avut acces la documente clasificate este ilogic si, nelegal, ca mi s-a interzis dreptul de a avea acces la aceleasi documente indiferent de clasificarea lor sau la raspunsul la interogatoriu dat de SRI. Nici acest fapt nu a fost motivat in drept de judecator in sentinta recurata. Desi am solicitat desecretizarea in scrisurilor depuse la dosarul cauzei, instanta de fond a refuzat in mod tacit acest lucru neraspunzandu-mi la cerere. Cu toate acesta semnalez faptul ca, in mod neautorizat, **instanta de fond desecretizeaza din cuprinsul propunerii Consiliului de judecata fara aprobarea SRI –**

fila 175 din dosar, pag 9, alin. 6 din sentinta. Aceasta neglijenta a judecatorului este incalificabila si greu de criticat, putand intra chiar sub incidenta penala. Pe tot parcursul fondului am solicitat ca judecarea acestui dosar sa se judece in camera de consiliu fiind discutate anumite probleme ce nu trebuiesc puse la dispozitia publicului insa instant de fond a respins aceasta cerere, judecata cauzei fiind, totusi, publica.

- M) **Instanta de fond nu a apreciat corect interpretarea documentelor contestate prin prisma normei speciale Legea 80/1995** in conexiune cu alte norme generale aplicabile si/sau norme interne specifice Serviciului si a facut o alegatie/compilatie neclara si evaziva fara a se specifica concret ce norme in drept au fost avute in vedere de catre judecatorul de fond in cauza supusa recursului si fara o argumentare logica pe articole de lege sau act normativ aplicabil si cu nunante juridice explicative necesare intelegeri usoare a motivarii sentintei nr.252 pronuntate in 22.01.2013
- N) **Instanta de fond a pronuntat sentinta recurata: interpretand gresit actele deduse judecatii**, respectiv a continutului precizat/explicat prin cererea de chemare in judecata a reclamantului, respectiv prin actele depuse in instanta ca reactie la intampinarile Serviciului. Nu a evaluat juridic contextul legislativ aplicabil referit de catre parat astfel incat sa constate daca actele administrative in cauza sunt legal emise si aplicate sau daca sunt nule si nelegale. De fapt, judecatorul nu a luat in considerare ceea ce eu am explicat in contestatie si documentele ulterior depuse in instanta, judecatoul lasandu-se influentat sau sensibilizat de ceea ce au scris paratii (oare certificatul de acces la informatii clasificate validat de SRI si emis de catre ORNISS sa fie o explicatie?), in documentele de intampinare concluzii finale si documentele clasificate depuse la CAB, intr-un mediu protejat accesului public si, la care subsemnatul nu am avut acces direct pentru confruntare si dezbateri publica.
- O) **Judecatorul a interpretat eronat/gresit legislatia aplicabila atunci cand a apreciat ca in speta actele trebuie interpretate potrivit dispozitiilor speciale aplicabile militarilor**, fara a argumenta concret care sunt acele dispozitii aplicabile cu atat mai mult cu cat paratul in concluziile scrise, depuse in 18.01.2013 la dosarul cauzei, face referire si la aplicabilitatea Legii nr. 188/1999 privind functionarii publici care pe zona eliberarii sau destituirii din functia publica a persoanei, respectiv pe cea a sanctiunilor disciplinare, prevede clar o serie de proceduri si cerinte imperative de natura a determina ca, actele administrative emise si

aplicate functionarilor publici de catre cei in drept pentru diferite situatii precizate de natura administrativa sau disciplinara, fara respectare cerintelor mentionate de lege sa fie nule de drept si nelegale.

- P) Judecatorul in motivare** (fila 175 din dosar, pag.9, alin.5 din sentinta) **gresit a retinut si nici nu a verificat textul legii privind aplicarea art.82, lit.a din Legea nr.80/1995**, prevedere in drept pe care s-a intemeiat si emis **Ordinul AP II nr.0365/07.08.2009**, prin care reclamantul/recurent "*...a fost pus la dispozitia unitatii in vederea clarificarii suspiciunilor cu privire la intrunirea de catre aceste fapte a elementelor constitutive ale unei infractiuni*". Rog instanta de recurs sa **constate prin comparatia textului din Legea nr.80/1995, care stipuleaza "art.82 Situatia ofiterilor,...in activitate, care sunt pusi la dispozitie, se solutioneaza dupa cum urmeaza: a) pentru cei pusi la dispozitie in vederea incadrarii sau trecerii in rezerva ori in retragere, in termen de 3 luni."** Unde se regaseste in textul legii mentionat de parat ca temei de legalitate pentru formalizarea Ordinului de eliberare din functie si punere la dispozitie faptul ca am fost pus la dispozitie pentru clarificare de suspiciuni ..., ca atare prevederea analizata nu este aplicabila situatiei descrise de parat fapt de natura a determina nulitatea si nelegalitatea actului administrativ contestata de reclamant. Detalii pe larg pe acest capat de contestare se regasesc in motivarea de mai jos.
- Q) Judecatorul de fond nu a analizat competent nici prevederile legale aplicate de catre parat in Ordinul AP II nr.0365/07.08.2009, cu privire la eliberarea din functie, fiind intr- o eroare majora, intrucat nu a corelat si alte prevederi, articole din aceeasi lege pentru o intelegere corecta a temeiului de legalitate pe care s-a bazat dispozitivul ordinului anterior mentiona pentru zona de eliberare din functie ca act administrativ si nu disciplinar.** Pe larg sunt dezvoltate motivarile in speta data pentru care consider ca **Ordinul AP II nr.0365/07.08.2009 este nelegal si nul, fiind necesar a fi anulat pentru repunerea reclamantului in conditiile initiale si pentru a nu se incalca prevederi ale statului de drept.**

MOTIVELE RECURSULUI DEZBATUTE PE LARG SUNT

URMATOARELE :

- 1. Privitor la Ordinul AP II 0365/07.08.2009**

Dupa cum se poate observa in documentele de intampinare depuse la instanta de catre SRI, in format neclasificat (nr.1818215/04.05.2011 si nr.1819091/17.11.2011- mai detaliat), Ordinul AP II 0365/07.08.2009 a fost emis de catre adj.dir. SRI grl.bg.Dumitru Cocoru, pentru eliberarea subsemnatului din functia detinuta de sef sector UM 0318 si trecut pe o functie inferioara de executie, respectiv pus la dispozitia comandatului unitatii.

De remarcat faptul ca, in baza afirmatiilor neclasificate ale reprezentantilor SRI, pe care le citez din documentele de intampinare intocmite de catre acestia, in calitate de parat(Intampinare nr.1819091/17.11.2011 pag.6/7 si 7/7), **eliberarea din functie** s-a instituit, pentru "**dezinteres in indeplinirea atributiilor de serviciu si management defectuos**", in conformitate cu "...dispozitiile art.74 alin (1), art.76, art.78 alin (1)...din Legea nr.80/1995 privind statul cadelor militare, precum si in baza propunerilor Consiliului de judecata", in totala contradictie cu caificativele stabilite de catre conducerea setviciului (foarte bun 2008, bun 2009, fornrt e bun pana la 2010)

Ca atare, dorim sa supunem atentiei onoratei instante de recurs faptul ca, pentru acest prim capat de continut, **sunt o serie de neconcordante si necorelari legislative in formalizarea si punerea in drept a prevederilor Ordinului AP II 0365/07.08.2009,** situatie de natura a determina nelegalitatea si nulitatea absoluta a respectivului act administrativ, aspect contestat de catre subsemnatul, in calitate de reclamant, in contestatia initiala, **situatiecare ar fi trebuit sa atraga atentia judecatorului in cauza data pentru justa evaluare si judecata, respectiv sa faca referire juridica competenta in motivarea sa scrisa, redactata (dupa circa 4 luni de la pronuntarea sentintei in data de 22.01.20013) si asumata de catre acesta, atat in baza rolului sau activ cat si pentruaplicarea corecta a legii de catre judecatorul desemnat al cauzei, conform prevederilor Codului de procedura civila (Cpc, art.129).**

Vom arata mult mai explicit erorile juridice si interpretarile gresite pe care judecatorul de fond nu le-a examinat sau le-a ignorat din varii motive si, care se desprind din evaluarea in drept a continutului actului administrativ anterior nominalizat dupa cum urmeaza.

- din afirmatia paratilor scrisa (prin reprezentant directia juridica a Serviciului), in Intampinarea (nesecreta) nr. 1819091/17.11.2011, la pag. 6, cap.IV, primul paragraf,reiese faptul ca actul - Ordinului AP II 0365/07.08.2009,in esenta, a avut ca principal izvor de drept hotararea Consiliului de judecata nr. 01165096/31.07.2009, infata caruiaam fost trimis "*in principal pentru dezinteres in indeplinirea atributiilor si sarcinilor de serviciu*". Se poate observa usor ca, in baza Legi nr.80/1995, art. 35 (dupa cum afirma si paratul in acelasi document anterior subliniat) rezulta ca trimiterea cadrelor militare in fata **consiliilor de judecata**este posibila numai pentru fapte care constituie

abateri grave in raport strict cu prevederile regulamentelor militare, respectiv alte dispozitii legale ce ar fi trebuit explicitate clar de catre emitent/parati prin referirea si nominalizarea actelor normative incidente problematiei de referinta pentru opozabilitate, inclusiv pentru cele de natura penala, daca ar fi fost cazul. Definirea concreta a abaterilor grave ar trebui mentionata in regulamentul disciplinei militare, aprobat prin ordin al dir.SRI. nr.S/1163/15.06.2008 (act depus la instanta dar clasificat de catre SRI dupa cum se mentioneaza si in concluziile finale ale partului depuse in ianuarie 2013), document intern de reglementare a cercetarii, aplicarii si sanctionarii disciplinei in institutie, act ce se completeaza, conform art.31 din ordinul mentionat, cu prevederile regulamentului disciplinei militare RG-3, aprobat prin Ordin al ministrului nr.M70/27.04.2000⁸, cu modificarile si completarile ulterioare, act normativ ce a fost abrogat din data de 25.03.2009, prin emiterea Ordinului MAPN nr.26 din 06.03.2009 pentru aprobarea Regulamentului disciplinei militare. Se poate constata ca cele de mai sus in corelatie cu cerintele art.33 din Legea nr.80/1995, *“pentru abateri de la disciplina militara, neindeplinirea indatoririlor; incalcarea normelor de conduita militara.....li se pot aplica urmatoarele sanctiuni disciplinare...”* induc faptul ca am fost trimisi in fata consiliului de judecata pentru abateri grave care intra sub incidenta disciplinei militare sau fapte ce intra sub incidenta altor legi (neexplicitate de parat, situatie contrara legii), posibil, sub incidenta penala, dar care au pe fond aplicarea altor proceduri legale si de catre alte institutii ale statului, nu de catre SRI. De altfel, trimiterea in fata consiliului de judecata se face, de regula, pentru cazurile de trecere in rezerva a militarilor (vezi prevederile art.85, alin. (1), lit.i) *“cand manifesta dezinteres in indeplinirea atributiilor si sarcinilor de serviciu sau in perfectionarea pregatirii lor militare si de specialitate”, si lit.j)...*, respectiv art.85, alin. (2)), precum si pentru abateri de la disciplina militara sanctionate/aplicate conform art.34 din Legea nr.80/1995, potrivit regulamentelor militare (n.b. Regulamentul disciplinei militare pe ramura Ordinul MapN nr.26/26/03/2009 sau similar).

Se constata, astfel, ca ordinul incriminat ar fi trebuit sa se intemeieze, in forma si fond, pe reglementari disciplinare si prin aplicarea corespunzatoare a prevederilor articolelor mai sus mentionate din Legea nr.80/1995 si nu pe articolele 74 alin (1), art.76, art.78 alin (1) din Legea

⁸
Prin art.1 din RG – 3 se precizeaza ca “...Regulamentul asigura cadrul legal de aplicare si respectare a normelor de disciplina pentru indeplinirea misiunilor. El are la baza Constitutia si legile tarii, precum si acordurile internationale privind drepturile omului la care romania este parte.” In glosar se defineste “abaterea grava – incalcarea, cu consecinte grave, a normelor si principiilor reglementare, a demnitatii si onoarei militare”.

nr.80/1995,precizate de catre parat in ordinul contestat si materialele depuse in instanta.

Mai mult, **Legea nr.80/1995 nu prevede**, in articolele enuntate de parat ca baza de legalitate in sustinerea contextului ordinului incriminat ca nelegal de subsemnatul, **faptul ca eliberarea din functie a unui cadru militar se face pentru “dezinteres in indeplinirea atributiilor de serviciu si management defectuos”**. **Legea mentioneaza, in mod expres si faraechivoc, faptul ca un ofiter este trecut in rezerva pentru “dezinteres in indeplinirea atributiilor si sarcinilor de serviciu”, la propunera consiliilor de judecata conform art.85, alin. (2), si nu eliberat din functie si pus la dispozitia comandantului, dupa cum a stabilit paratul in ordinul contestat, cu referire la alte articolele de lege.**

De altfel, insusi paratul recunoaste si explica in actul de intampinare nr.1818215/04.05.2011, la pag.3/6, penultimul paragraf, faptul ca : “o prima trasatura esentiala consta in subordonarea militarului fata de celalalt subiect al raportului juridic, cu mentiunea ca in executarea raportului juridic de munca toate obligatiile cadrelor militare in activitate poarta amprenta respectarii disciplinei in munca, in acest caz, a disciplinei militare, pe care militarii profesioniști trebuie sa o respecte”.

Deci paratul, pe cale de consecinta, prin prisma celor de el enuntate a vizat, in fapt si in drept,cercetarea si judecarea subsemnatului pentru fapte ce intra sub incidenta disciplinei militare, sens in care conform legii si regulamentului disciplinei militare propriu al SRI, completat cu prevederile Ordinul MAPN nr.26 din 06.03.2009 pentru aprobarea Regulamentului disciplinei militare, paratul ar fi trebuit sa fi emis, cu referire la alt dispozitiv al legii, pentru o aparenta stare de legalitate, un ordin prin care persoana mea sa fie sanctionata cu sanctiunea disciplinara “retrogradare din functie”, si nu cu “eliberarea din functie”, ca decizie administrativ unilaterala.

Mai mult, se poate observa cum paratii au utilizat, in Ordinul contestat, pentru a descrie faptele presupuse imputabile dar nedovedite concret, pentru sustinerea deciziei de “eliberarea din functie” a subsemnatului pentru -“dezinteres in indeplinirea atributiilor de serviciu si management defectuos”, un mix intre prevederile art.85, alin. (1), lit.i) din Legea nr.80/1995 si sintagma “management defectuos”, ce nu se regaseste explicitata sau definita in tot continutul legii speciale privind statutul cadrelor militare, cu atat mai mult cu cat in structurile militare actul de conducere este un act de comanda unica, cu dispozitii, in baza ordinelor militare, emise ierarhizat de sus in jos etc...

(vezi Legea nr.80/1995 art.8, lit.b⁹) si nu poate avea intelesul sau semnificatia uzitata in activitatea economica civila a notiunii de management (a se vedea semnificatia sintagmei management din Dictionarul explicativ al limbii romane DEX).

Totodata, din analiza juridica a textului Ordinului AP II nr. 0365/07.08.2009 se constata existenta unor elemente confuze si incoerente privind precizia si claritatea dispozitiilor avute in vedere de parat si care induc fracturi logice in constructia si fundamentarea juridica a fondului actului contestat, dupa cum am aratat in paragrafele anterioare si cum voi arata mai jos.

Referitor la introducerea abuziva a notiuni de “management defectuos” ca motivare in fapt pentru “eliberarea din functie”, corelata cu sustinerea in drept de catre parat prin dispozitiile “art.74 alin.(1), art.76, art.78 alin.(1)...din Legea nr.80/1995 si reglementarile interne privind consiliile de judecata din cadrul Serviciului Roman de Informatii”, aspecte pe care judecatorul de fond nu le-a luat in seama si le-a eliminat fara explicatii in motivarea sentintei recurate, supun atentiei instantei de recurs urmatoarele:

- *managementul defectuos in raport cu dispozitia de “eliberare din functie” induce in acceptiunea paratului ca **Ordinul contestat** a fost emis ca act administrativ si nu ca act formalizat pe disciplina militara, fapt relevat, in mod eronat, si de incadrarea in drept anterior precizata, sens in care documentul in sine ar fi trebuit sa contina numai elemente de sustinere faptica referitoare la deficiente in activitatea profesionala a subsemnatului, identificate si cercetate prealabil si supuse eventual analizei unor instante abilitate legal a decide in consecinta pe acest subiect, si nu combinate, nelegal, cu elemente de natura disciplinara. De altfel, aspectele procedurale si normele de dispozitie aplicabile pentru situatii ce intra sub incidenta administrativ-functionala sunt separate si reglementate prin legi generale sau speciale, acte normative interne etc., de procedurile necesare de identificare, cercetare si sanctionare a faptelor de natura disciplinara militara, respectiv de aplicare a sanctiunilor disciplinare etc.;*
- *in fapt eliberarea din functie ar fi trebuit sa fie sustinuta cu acele elemente actionale negative savarsite de subsemnatul in activitatea profesionala, nu limitate la sintagma*

“Cadrele militare au următoarele îndatoriri principale: ... b) să respecte jurământul militar și prevederile regulamentelor militare, să execute întocmai și la timp ordinele comandanților și ale șefilor, fiind responsabile de modul în care îndeplinesc misiunile ce le sunt încredințate. Cadrelor militare nu li se poate ordona și le este interzis să execute acte contrare legii, obiceiurilor războiului și convențiilor internaționale la care România este parte; neexecutarea ordinelor în aceste condiții nu atrage răspunderea penală și civilă a subordonaților”;

“management defectuos” ce are un caracter general si echivoc, termenul nefiind explicitat conform nomelor de drept pentru sustinerea dispozitiei din Ordinul contestat si cu sustinere in drept, adica cu corespondent clar in prevederile legale referite de parat in actul administrativ unilateral.

- Din interpretarea si aplicarea art. 74, alin.(1) din Legea nr.80/1995 **“incadrarea ofiterilor...in functii se face tinand seama de nevoile fortelor armate, de competenta si conduit morala ale acestora”**, rezulta ca paratul ar fi trebuit sa reflecte/identifice in mod clar, in continutul ordinului de eliberare din functia de conducere trecerea pe o functie de executie, care sunt aspectele contrare si care lezeaza sau reduce nivelul competentei si moralitatii subsemnatului in functia detinuta inainte de eliberare, deci sa se demonstreze si sa se releve, in mod concret, acele elemente care atesta incompetenta si/sau capacitatea limitata profesionala si deficientele reale, si nu fictive sau inventate, existente in conduita morala a subsemnatului in raport cu functiile in care am fost incadrat legal (n.b. atat pentru functiile similare detinute in cadrul UM nr.0296 si in cadrul UM nr. 0318, inainte de eliberarea din functie). Coreland cu prevederile art.73 din Legea 80/1995 se poate observa lesne din continutul textului de lege ca **“aprecierea de serviciu constituie unicul document de evaluare a competentei profesionale, a calitatii morale, a perspectivelor de dezvoltare si promovare, pe baza caruia ofiterii...sunt inaintati in gradul urmator”**, iar **“...aprecierease exprima prin unul din urmatoarele calificative: “exceptional”, “foarte bun”, “bun”, “corespunzator”, “mediocru”, sau “necorespunzator”**, conform unei metodologii stabilite prin ordin al conducerii SRI, emis conform art. 77 si 78 din Legea 24/2000 privind numele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative.

Dupa cum am mentionat in contestatia initiala parte a dosarului nr.37955/3/2010, din punct de vedere profesional si al moralitatii nu a existat anterior emiterii Ordinului contestat, o evaluare prealabila profesionala prin care sa mi se intocmeasca o apreciere de serviciu, respectiv sa mi se acorde vreun calificativ profesional negativ (corespunzator, mediocru etc.) pentru activitatea depusa in functia de conducere detinuta in perioada ianuarie – 19 mai 2009 la UM 0296, respectiv pentru functia de conducere detinuta la UM 0318 in perioada 20.05 -07.08.2009. Mai mult, din Ordinul AP II nr. 0235/19.05.2009, prin care am fost mutat din UM 0296 la UM 0318 Bucuresti, pe o functie de conducere similara ca nivel ierarhic (pozitie de sef sector, functie general de brigada, dar cu activitate neoperativa), inclusiv cu toate drepturile salariale (solda de conducere, sporuri, solda de merit etc.) avute in vechea functie de conducere, directorii Serviciului **au invocat capacitatea, respectiv nivelul ridicat profesional si de performanta ale mele, care fac necesara incadrarea mea in noul loc de munca si functie de conducere de la UM 0318** (decizie stabilita unilateral si imperativ de catre superiorii mei, fara consultarea prealabila a subsemnatului). Pe fondul afirmatiei anterior subliniata si boldata, conducerea Serviciului (emitentul ordinului mentionat) recunoaste implicit si fara tagada ca activitatea/competenta profesionala si morala a mea a fost

apreciata (implicitu calificativul “foarte bun”) si ca fiind eligibila, conform normelor interne si legale, pentru a ocupa postul de conducere functionala a altui sector de activitate interna Serviciului, ce avea conferita o pozitie ierarhica de acelasi nivel superior cu celalaltapozitie ierarhica, respectiv functie (post) anterior detinuta de subsemnatul. De altfel, o recunoastere directa/explicita a competentei si moralitatii subsemnatului de catre conducerea Serviciului este dovedita si de misiunile de reprezentare externa, in speta la nivelul Comisiei Europene, pe care le-am primit, in baza unor ordine semnate de catre directorul Serviciului si adjunctii acestuia, atat in perioada 29-31.03.2009, cat si in anul 2008, intrucat orice misiune externa a unui ofiter era aprobata dupa criterii foarte dure de verificare interne specifice si in conformitate cu calificativul profesional acordat de sefii ierarhici in aprecierea de serviciu anuala (in speta obtinerea calificativului profesional “foarte bun” sau “exceptional”). Mai mult, conducerea Serviciului mi-a acordat solda exceptionala (in solidar cu mentinerea soldei de merit pe care o aveam inca din anul 2001), corespunzator performantelor profesionale realizate in functia detinuta in cadrul UM 0296 - Buc., pana la data de mutarii in cadrul UM 0318 Buc., timp de 6 luni, in perioada octombrie 2008 – martie 2009, aspect care, pe fond, semnifica si certifica calitatile mele profesionale si morale ridicate fata de media din SRI si in raport cu obiectivele stabilite la nivelul structurii operative din care faceam parte.

Ca o concluzie apreciem ca sunt de prisos orice alte comentarii in ceea ce priveste capacitatea si profilul moral ale subsemnatului deduse din interpretarea documentelor anterior mentionate, coroborat cu faptul ca in ultimii 10 ani pana la momentul eliberarii din functie am obtinut anual calificativul “foarte bun”, iar activitatea sectorului a fost apreciata cu acelasi calificativ si recunoscuta de catre conducerea Serviciului ca atare prin aprobare explicita prin semnatura si stampila specifica fiecarui director aplicate pe toate rapoartele de activitate anuale ale subunitatii, respectiv a unitatii din care faceam parte. Ca o mentiune calitatea activitatii sectorului condus de subsemnatul a fost permanent reflectata pozitiv si prin rapoartele interne ale Serviciului (in anumite capitole), prezentate in documentele de bilanturi anuale ale Serviciului, respectiv in rapoartele de activitate ale Serviciului inaintate, conform legii, Parlamentului Romaniei. De altfel si maritorul in declaratia sa depusa la dosarul cauzei a specificat si confirmat aceste aspecte referitoare la calificativele subsemnatului.

- Semnificativ este faptul ca, desi am fost eliberat din functie si pus la dispozitia unitatii, **calificativul profesional pentru anul 2009**, propus subsemnatului si aprobat de conducerea UM 0318 a fost “**bun**”, situatie contrara reglementarilor pe acest subiect si inexplicabila in raport cu motivele sustinute de ordinul administrativ contestat, “...management defectuos” intrucat acesta ar fi trebuit sa fie cel putin “mediocru” sau “nesatisfacator” pentru sustinerea continutului ordinului contestat, si in conformitate cu legea, respectiv sa fi fost confirmat printr-o ceretare

administrativa anterioara eliberarii din functie sapect care nu s-a realizat conform legii, mai ales daca s-ar fi aplicat Legea 188/1999 privind functionarii publici.

Ca atare, constat ca instanta de fond nu a interpretat logic si sistemic art.74 alin.(1), art.76, art.78 alin.(1)...din Legea nr.80/1995 invocate in Ordinului AP II nr. 0365/07.08.2009, si nici nu a facut referire analitico- juridica inmotivarea/ sustinerea hotararii sentintei 252 din 21.01.2013, sens in care las la justa evaluare si aprecierea instantei de recurs pentru o decizie/judecata dreapta a acestei situatii hilare, nelegale si netemeinice survenita in procesul de evaluare corecta, in baza legii, a actelor juridice si normelor interne aplicabile, a activitatii mele profesionale pentru anul 2009, realizata de conducerea/sefii ierarhici din cadrul SRI. Relevant este faptul ca dupa contestarea calificativului obtinut pentru anul 2009, dupa cum am specificat in contestarea initiala, reevaluarea acestuia prin intermediul unei comisii aprobate la nivelul directorului SRI, calificativul a fost reconfirmat ca fiind acelasi, respectiv "bun" sens in care nu mai inteleg, deci si instanta de judecata/de fond, ar fi trebuit sa observe si sa constate ilegalitatea si neconcordanta juridica in aplicare, care au fost faptele si temeiurile juridice pentru care am fost eliberat din functie si pus la dispozitia unitatii, daca activitatea in anul 2009 a fost calificata ca buna, adica conforma cu atributiile precizate prin fisa postului, cerintele conducerii unitatii si implicit ale conducerii Serviciului etc.... Oare judecatorul instantei de fond a solicitat Serviciului fisa postului si calificativele profesionale obtinute de subsemnatul pentru opozabilitate cu cele afirmate de catre mine in contestatia initiala si alte documente depuse in proces, intrucat eu nu am fost informat in mod public in sedintele instantei de un astfel de fapt, sau sa se infirme public de catre parat si judecator cele specificate de catre mine, in calitate de reclamant, pe acest subiect?

- Demn de semnalat este faptul ca Ordinul AP II nr. 0365/07.08.2009 (dupa cum precizeaza si partul, fara putinta de tagada, in mod explicit in documentele de intampanare¹⁰ anterior mentinate depuse la dosarul cauzei nr.37955/3/2010 si supuse judecatii pe fond a instantei de contencios administrativ), specifica faptul ca eliberarea din functie a subsemnatului s-a efectuat din functia si pozitia ierarhica detinuta in cadrul UM0318, pentru "dezinteres in indeplinirea atributiilor de serviciu si management defectuos", stare de fapt aprobata de conducerea Serviciului, in baza concluziilor adoptate de consiliul de judecata, dar faptele in cauza erau puse in sarcina meaca fiind realizate

cand detineam functia de sef sector din cadrul UM0296, deci la un alt loc de munca, decat cel pentru care mi-a fost aplicat ordinul contestat, actiune total nelegala si neacoperita juridic prin lege sau alt act normativ aplicabil, intrucat, in drept, nu au fost mentionate acele prevederi legale care sustin deciziile din actul administrativ contestat si supus cenzurii instantei de judecata. Cum poate explica partul, dar si instanta de fond care a respins cererea mea ca neintemeiata aceasta situatie prin care subsemnatul a fost "sanctionat" prin eliberare din functie prin Ordinul AP II nr. 0365/07.08.2009 pentru activitatea de "management defectuos" derulata in pozitia de sef sector la UM 0318 si in concordanta cu atributiile postului, fara ca activitatea sa fi fost stabilita ca deficitara, neconforma cu atributiile fisei noului post detinut dupa mutare etc.... printr-o cercetare prealabila administrativa, conform legii, dupa cum a afirmat partul in concluziile finale pe Legea 1888/1999 si nu disciplinara, anterioara punerii in aplicare a ordinului de eliberare, punandu-mi in sarcina prin exensie si alte fapte "stabilite" ca fiind grave, in mod abuziv si nelegal de conducerea profesionala, contestate intern de catre mine, etc., dar presupuse a fi fost savarsite la alte date nespecificate si in cadrul altei unitati, respectiv UM 0296 Buc.- unitate de unde am fost mutat cu toate drepturile legale si fara semnalarea unor probleme de fond etc.....?

Revenim, pentru a releva nelegalitatea si abuzul de drept al paratului in formalizarea si sustinerea pe fond si pentru partea a doua a continutului Ordinului AP II nr.0365/07.08.2009, la textul deciziei imperative de punere "la dispozitia unitatii pentru evaluarea posibilitatii ca aspectele relevate in cadrul consiliului de judecata sa se constituie in elemente ale unor fapte prevazute de legea penala, situatie ce ar impune sesizarea organelor de urmarire penala", aplicata, dupa cum precizeaza paratul in documentul de Intampinare nr.1819091/17.11.2011, in conformitate cu art.82 lit.a) din Legea nr.80/1995, situatie pe care, **judicatorul cauzei, prin rolul sau activ, ar fi trebuit sa identifice si sa analizeze in baza legilor aplicabile nelegalitatea si nulitatea documentului contestat de subsemnatul si sa consemneze in motivare aspectele deduse logic si juridic in consecinta.**

Redam mai jos urmatoarele explicatii in aparare pentru partea a doua a ordinului in cauza:

Din analiza textului de lege invocat de parat pentru punerea la dispozitie si anume prevederea art.82 lit.a) din Legea nr.80/1995, "Situatia ofiterilor..., care sunt pusi la dispozitie, se solutioneaza dupa cum urmeaza: a) pentru cei pusi la dispozitie in vederea incadrarii sau trecerii in rezerva ori in retragere, in termen de cel mult 3 luni...", **nu rezulta** ca punerea subsemnatului la dispozitia comandantului UM0318 este pentru "evaluarea posibilitatii ca aspectele relevate in cadrul consiliului de judecata sa se

constituie in elemente ale unor fapte prevazute de legea penala, situatie ce ar impune sesizarea organelor de urmarire penala”, ci cel mult pentru incadrare in functie, dar fusesem deja “eliberat din functie” de conducere si pus pe o functie de executie¹¹, sau pentru trecerea in rezerva dar aceasta solutie propusa de consiliul de judecata nu a fost agreata de conducerea SRI, (dar fara a se sustine conform legii – vezi Legea 188/1999 invocat de catre parati, motivele care au stat la modificarea deciziei consiliului de judecata), fapt relevat de continutul Ordinului AP II nr.0365/07.08.2009. **Deci, in concluzie, articolul de lege referit de parat nu corespunde realitatii faptice precizate prin continutul ordinului si actiunilor interne ale Serviciului in problematica, aspect nesemnalat sau ignorat in analiza juridica a cazului de catre judecatorul de fond, concluzie pe care o supun judecatii instantei competente a judeca de recursul dosarului 37955/3/2010.** Mai mult, precizam ca, in Legea nr.80/1995, art.89, alin.(2) se enunta ca “...in acest interval de timp **ofiterii**...arestati se suspenda din functie, iar cei care sunt cercetati si judecati in stare de libertate sau eliberati pe cautiune **se pun la dispozitie**...Cei pusi la dispozitie indeplinesc atributiile stabilite de comandantii unitatilor din care fac parte si beneficiaza de drepturile banesti corepunzatoare gradului pe caeil au, la minimum.”

Ca atare, se poate constata ca eventual doar acest temei de legalitate ar fi putut sa se aplice subsemnatului pentru o corelare cu descrierea sau motivarea paratului din textul ordinului pe care l-am precizat anterior, dar subsemnatul nu eram supus unei trimeri catre parchet sau in instanta pentru judecarea unor fapte cu caracter infraccional.

IN ACEST CONTEX, CONSTATAM GRAVE ERORI JURIDICE SI O SERIE DE NECORELARI LEGISLATIVE, DUPA CUM AM PRECIZAT MAI SUS, IN EMITEREA ORDINULUI AP II NR.0365/07.08.2009 PRIN CARE S-AU INSTITUIT, IN FAPT SI IN DREPT, DAR ERONAT SI NELEGAL, SI NU CONFORM CU PUNEREA IN DREPT PRIN CORELARE A ARTICOLELOR DE LEGE APLICABILE, A DOUA MASURI ADMINISTRATIVE UNA DE ELIBERARE DIN FUNCTIE SI UNA DE PUNERE LA DISPOZITIA UNITATII, PENTRU FAPTE CARE NU AU FOST PREZENTATE PE SCURT, BAZATE IN ESENTA PE UN RAPORT SI CONCLUZIILE UNUI CONSILIU DE JUDECATA, CONSTITUIT PENTRU CERCETAREA SI JUDECAREA UNOR ABATERI GRAVE SI CARE HOTARESTE, DE REGULA, PE ZONA DISCIPLINEI

11

A se vedea textul de la pag.3/6, prima parte din intampinarea SRI nr 1818215/04.05.2011 “...eliberat din functia detinuta de sef sector in cadrul UM 0318...si trecut pe o pozitie de executie, coroborat cu punerea la dispozitia comandantului...”

MILITARE SI INTERVINE, STRICT, DOAR PENTRU CAZURILE DE TRECERE IN REZERVA, CONFORM ART.85 DIN LEGEA NR.80/1995.

De altfel, actul administrativ in sine, pe langa nelegalitatea si netemeinicia lui, intrucat dispozitiile acestuia nu sunt intemeiate pe prevederi concrete ale legii si actelor normative aplicabile, are si deficiente de forma si fond, contrar normelor legale in materie, sens in care am sesizat instanta de fond si, intrucat motivarea nu a tinut cont de prevederile legilor aplicabile spetei, reclam prin recurs faptul ca judecatorul a omis sa constate, cu toate ca a avut acces la acest document clasificat dupa la biroul de documente secrete la CAB, ca prin Ordinul AP II nr.0365/07.08.2009, nu mi-au fost relevate, explicit prin nominalizare si concretizare, sau descriere a motivelor si faptelor imputabile pentru care am fost eliberat din functie, termenele, imprejurarile si conditiile cand/in care au fost produse acele fapte, inclusiv prejudiciile sau pericolul social al acestora, respectiv termenul si instanta in drept la care pot inainta contestatie impotriva ordinului mentionat, aspecte care, in sine, determina un viciu procedural privind respectarea stricta a cerintelor de forma si fond ale actelor de dispozitie impuse prin lege, fapt ce ar fi trebuit sa implice, pe cale de consecinta, nelegalitatea actului respectiv, nulitatea actului emis si neaplicarea ordinului respectiv.

2. Privitor la Comunicarea nr.019032/07.04.2010

Semnalam faptul ca, instanta de fond ar fi putut sa constate din Intampinarea SRI nr.1819091/17.11.2011, deci fara acces la documente clasificate, respectiv din textul de la pag.5/7, penultimul paragraf: "**reclamantul a fost instiintat cu privire la faptul ca, urmare a abaterilor grave retinute in sarcina sa de catre Consiliul de judecata, a fost sanctionat cu 9 zile de consemnare, sanctiune prevazuta de art.33 din legea nr. 80/1995....**", ca actul de comunicare, *(conform prevederilor legale aplicabile, inclusiv Ordinul nr.S/1163/15.06.2008, document intern de reglementare a cercetarii, aplicarii si sanctionarii disciplinare in institutie)*, **nu respecta conditiile de forma si fond prevazute legal, in sensul ca oricare abatere disciplinara, se aplica printr-un act de decizie/dispozitie intr-un termen stabilit concret de lege, in speta data termen de 30 zile calendaristice de la luarea la cunostinta despre faptele incriminate de catre persoana abilitata legal a aplica o sanctiune disciplinara prevazuta si reglementata prin lege sau act normativ aplicabil.** Din afirmatiile mele scrise in contestatia initiala, confirmate de catre parat prin documentele oficiale depuse in dosarul cauzei nr.37955/3/2010, **prin deductie logica se poate constata ca reprezentantii Serviciului luasera la cunostinta, inca din data de 31.07.2009, cand consiliul de judecata a emis un raport de cercetare disciplinara si hotararea nr.01165096/31.07.2009, de faptul ca subsemnatul ar fi produs abateri**

grave, sens in care conducerea SRI ar fi trebuit sa dispuna sanctionarea disciplinara a mea in cel mult 30 zile de la luarea la cunostinta de cei in drept, cu o sanctiune prevazuta si reglementata legal, nu altfel, dar nu mai tarziu de 6 luni (conform regulamentului disciplinei militare din martie 2009, etc.) de la data savarsirea faptelor incriminate, dar, contrar legii, data de savarsire a faptelor incriminate nu este relevata concret prin documentele publice depuse la dosar (n.s. nici in cele cu caracter secret de stat depuse la instanta, aspect pe care il cunosc de la momentul cand lucram in institutie si mi-a fost prezentat documentul de sanctionare diciplinara) . Dupa cum se constata, **sanctiunea disciplinara a fost aplicata la circa 9 luni de la data luarii la cunostinta de cei in drept**, in flagranta contradictie cu legea aplicabila, care in fapt si in drept nu a fost nominalizata (prin prezentarea articolelor si numarului actului juridic aplicabile in consecinta), in actele oficiale depuse de SRI, pentru opozabilitate si reactie in consecinta din partea subsemnatului/reclamantului. Mai mult, actul de sanctionare disciplinara nu a fost formalizat corespunzator, intrucat **nu contine**: descrierea faptelor care constituie abaterea disciplinara, inscrierea prevederilor care au fost incalcate, motivele pentru care au fost inlaturate apararile formulate de militar in timpul judecarii faptei, temeiul de drept in baza caruia sanctiunea disciplinara se aplica, termenul in care sanctiunea poate fi contestata si catre ce instanta trebuie inaintata contestatia. Dupa cum se poate, lesene observa, la criticile ridicate de subsemnatul in contestatia initial, paratul nu a avut nicio reactie scrisa de infirmare a celor expuse de catre reclamant sau opozabila/contrara pentru a fi supusa dezbaterii in cadrul procesului de la Curte de Apel in cauza data.

Oare, de ce aceste aspecte nu au ridicat nici o intrebare judecatorului de sedinta....?, cu atat mai mult cu cat subsemnatul nu a fost intrebat decatre judecator pentru clarificari pe subiectul dat la niciun termen al procesului (unul dintre motivele pentru care am depus recurs), oare chiar a inteles tot mecanismul descris de catre mine in raport si documentele depuse in instanta ca probe cu ceea ce a citit si judecat, eventual doar din documentele secrete depuse de parat? Care a fost, oare, rolul sau activ in aflarea adevarului si stabilirea unei sentinte juste.

De remarcat este faptul ca paratul nu aminteste in intampinarile depuse oficial/public la dosarul cauzei in ce consta si cum se executa sau se aplica sanctiunea disciplinara "9 zile de consemnare", adica care este semnificatia acesteia si cum este reglementata procedural prin acte normative, prin regulamentul disciplinei militare etc., inclusiv cel propriu al SRI, pentru ca instanta sa aiba o imagine reala, corecta si justa pentru a aprecia daca capatul de cerere al meu are temei legal sau nu. **Semnalez faptul ca judecatorul cauzei nu a solicitat clarificarea publica a cestui fapt care nu are caracter clasificat, cu toate ca am facut referire la acte normative aplicabile in Romania si am depus copie dupa RG 3, act abrogat prin Ordinul ministrului apararii din data de 26.03.2009.**

Mentionez, ca eu nu am contestat efectul acestei sanctiuni cu consemnare – 9 zile, justificat lapidar si confuz de catre parat in Intampinarea SRI nr.1819091/17.11.2011, ci am contestat,pe fond, obiectul/continutul juridic al acesteia, respectiv nelegalitatea sanctiunii si modalitatea efectiva de executare, care mi-a afectat si limitat temporar drepturi si libertati fundamentale protejate prin Constitutia Romaniei si Conventia Europeana a Drepturilor Omului.Concret,am contestat abuzul de drept si nelegalitatea aplicarii acestei sanctiuni intrucat nu mai era reglementata prin act normativ, fiind contrara prevederilor constitutionale din mai multe motive pe care le-am explicat in extenso si in contestatia initiala.

Inteleg ca judecatorul nu a comparat explicatiile juridice profane ale subsemnatului cu legislatia publicata si accesibila cetatenilor aplicabila national, dar a evaluat explicatiile normative oferite de catre parat, in secret, fara acces si opozabilitate din partea reclamantului, cu toate ca toate documentele clasificate depuse in cauza pentru subsemnatul nu sunt secrete intrucat am avut acces la acestea in interiorul serviciului, detinand certificat ORNISS pentru acces la documente clasificate nivel de secretizare “Strict Secret”. Acest fapt, fiind relevat si de multitudinea/seria de documente de contestare emise de catre subsemnatul pe subiectele date in contextul luptei contradictorii prin contestare a deciziilor nelegale si abuzive ale conducerii SRI, actiune purtata intern de subsemnatul timp de 10 luni cu partul pentru clarificarea situatiilor si deciziilor impuse de conducerea SRI, decizii pe care le-am contestat in instanta intruct nu am gasit intelegere sau rezolvare favorabila, conform legii, asupra solicitarilor/contestatiilormele prealabile si interne pe subiectul dat.

Se poate observa cu usurinta ca, paratul, la pag.6/7, primul paragraf din Intampinarea SRI nr.1819091/17.11.2011, face trimitere la “Regulamentul Disciplinei Militare din 06.03.2009, apobat prin Ordin nr.M26/2009 emis de Ministerul Apararii Nationale, unde la art.66 alin. (1) se arata ca *“prin radiarea unei sanctuni disciplinare se prezuma ca acea sanctiune nu mai exista pentru viitor.”*, aspect ce releva ca Serviciul a utilizat ca izvor de drept acest act normativ nominalizat anterior, dar nu-l enuntasi pentru a indica ca sanctiunea disciplinara “consemnare” nu mai exista prevazuta/nominalizata explicit si reglementata in interiorul acestui act normativ¹², care, in drept, a abrogat prevederile normative RG-3/2000, norma unica in domeniul disciplinei militare, in care era prevazuta sanctiunea cu consemnare si continutul acesteia,pana la data publicarii

12

Ordin nr.M26/2009 - “Art. 2. - La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă „R.G.-3, Regulamentul disciplinei militare”, aprobat prin Ordinul ministrului apărării nationale nr. M.70/2000”, cu modificările si completările ulterioare.

Art. 3. - Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

noului regulament al disciplinei militare din anul 2009, unde aceasta sanctiune a fost de drept si de fapt eliminata din continutul reglementarii date.

Pentru clarificarile onoratei instante de recurs redau textul sanctiunii din fostul RG-3, aprobat si modificat prin ordinul ministrului apararii nationale nr.M.70/2000, cu modificarile si completarile ulterioare, document ce ar fi trebuit sa fie solicitat partilor si consultat de catre judecatorul cauzei pentru confirmarea celor spuse de catre subsemnatul in contestatia initiala, dupa cum se prevede la **art.48:**

“(1) Consemnarea consta in interzicerea iesirii militarului din cazarma (locul de dislocare) si se aplica pentru abateri savarsite in exercitarea atributiilor functionale si de la regulile de indeplinire a misiunilor, altele decat cele ce constituie infractiuni. Generalii/amiralii si coloneii/comandorii sunt exceptati de la aplicarea acestei sanctiuni.

“(2) Pe timpul consemnarii, cadrele militare si ...isi desfasoara activitatea in unitate zilnic, de la inceperea programului cadrelor pana la orele 21.00, indeplinind atributiile functionale si misiunile precizate de comandant. In restul timpului, inclusiv in timpul sarbatorilor legale, se gasesc la domiciliu, pe care nu au voie sa-l paraseasca decat in cazuri deosebite, cu aprobarea comandantului sau a ofiterului de serviciu pe unitate, daca acesta este egal sau mai mare in functie decat cel sanctionat.”

Din textul anterior suspus atentiei rezulta cu claritate ca sanctiunea disciplinara, “consemnare-9 zile” care mi-a fost aplicata in mod efectiv, dar, fara a se explicita sau concretiza care erau acele abateri puse in sarcina mea..., nu putea sa mi se aplice deoarece singura norma juridica nationala, neclasificata dar nepublicata, existenta la acea data si care ar fi putut reglementa sanctiunea supusa contestatiei (RG-3, act juridic abrogat din martie 2009), **stabilea, in drept, ca exceptie, neaplicarea sanctiunii respective ofiterilor cu grad de colonel sau superior acestuia, grad profesional pe care il detineam din anul 2005 si care nu mi-a fost retras niciodata, activand, totodata, pe functie de general de brigada pana la data eliberarii abuzive din functie august 2009.** Mai mult, din textul alin.(2) al descrierii abaterii, mai sus prezentat, **se constata unele constrangeri aplicate celui sanctionat, care, contravin flagrant prevederilor Constitutiei Romaniei (2003), constrangeri care mi-au fost aplicate, prin ordin al conducerii Serviciului, peste vointa mea si in mod nelegal,** dupa cum am explicat si in contestatia initiala parte a dosarului nr. 37955/3/2010.

Din descrierea pe care am facut-o si in contestatia initiala la modalitatea de aplicare a sanctiuni cu 9 zile de consemnare de catre parat(i), judecatorul ar fi putut sa desprinda si sa analizeze juridic, conform rolului sau activ/functional si legal, o serie de nelegalitati si inadvertente de natura procedurala si juridica in aplicarea Comunicarii nr.019032/07/04.2010, si anume:

- Sanctiunea disciplinara a fost aplicata in doua etape: o prima etapa, in data de 08.04.2010 cand am efectuat o zi de "consemnare", in unitate pana la orele 21, perioada in care am executat ordinele dispuse de comandant, iar de la orele 21 pana in dimineata zilei de 09.04.2010, **am fost obligat sa nu parasesc domiciliul**, prin dispozitia comandantului unitatii, sustinuta si aprobata de catre conducerea ierhica a SRI, **constrangere nelegala, fara acoperire in drept, nefiind precizata prin lege aceasta privare de libertate, cu toate consecintele negative de limitarea drepturilor si libertatilor, protejate prin Constitutie si normele CEDO, cu efecte negative majore si in plan familial**. Urmare a contestarii interne, in scris, a comunicarii respective, prin Raportul personal nr. S/7323318/08.04.2010, prin care am aratat nelegalitate si neconstitutionalitatea actului sanctionatoriu emis, mai mult am relevat si faptul ca sanctiunea nu este reglementata prin ordinul intern, sens in care nu imi poate fi aplicata, decat prin conexare cu alte norme legal aplicabile in materie, in speta data Ordinul MApN nr.26/2009, comandantul a decis, in mod surprinzator, suspendarea aplicarii sanctiunii in baza dispozitiilor art. 70, alin.(3) din Ordinul MApN nr.M26/2009 pentru aprobarea regulamentului disciplinei militare, in conexiune cu prevederile art.18 si art.31 din Ordinul nr.S/1163/15.06.2008 (ordin intern ce se completa cu prevederile RG-3/2000). **Semnalez faptul ca prin decizia mentionata conducerea unitatii a recunoscut implicit valabilitatea si legalitate actului mentionat de subsemnatul in contestatia prealabila - Ordinul MApN nr.M26/2009, situatia fiind confirmata si inscrisa in Ordinul de zi pe unitate (OZU) in data de 09.04.2010**. La contestatia prealabila interna formulata de catre mine am primit un raspuns intern cu nr. 0736067/07.05.2010 prin care mi-au fost oferite unele explicatii, dupa aprecierea mea, fara acoperire in fapt si in drept, inclusiv faptul ca actul normativ Ordinul MApN nr.M26/2009 nu era recunoscut la nivelul central al structurii de resurse umane a Serviciului, situatie hilara si nelegala. Ca urmare am redactat o noua contestatie, Raportul personal nr. 0736075/10.05.2010, completata cu un alt Raport personal nr. 0736138/18.05.2010, documente inaintate spre justa solutionare catre domnul George Cristian Maior, directorul Serviciului Roman de Informatii. Cu tot acest demers institutional formalizat de catre mine, prin ignorare, lipsa de transparenta si de reactie pentru clarificarea situatiei survenite, in baza unei adrese a Directiei Juridice nr. 02033871/13.05.2010, prin care s-a specificat faptul ca sanctiunea ce a fost suspendata de comandantul unitatii, trebuie sa mi se aplice in continuare conform art.33 din Legea nr. 80/1995, conducerea Serviciului si a unitatii, a trecut la a doua etapa de formalizare a sanctionarii disciplinarea acordate subsemnatului, sens in care domnul colonel Aurelian Tolescu, comandantul UM 0318 – Bucuresti, fara reactie in consecinta, a ordonat si consemnat in OZU din data de 14.05.2010, ca restul de 8 zile de „consemnare” se vor executa in perioada 14.05 – 21.05.2010. Semnalez, din nou faptul, ca si in contestatia initiala, ca procedura de aplicare a sanctiunii cu "consemnare" cu restul de 8 zile, a fost reglementata si aprobata, ulterior contestatiilor mele, de catre conducerea Serviciului, uzand de prevederile art. 23, alin. 3 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea si functionarea Serviciului Roman de Informatii, stare de fapt abuziva si nelegala, intrucat sanctiunea ar fi trebuit reglementata in conformitate cu legea fundamentala si alte dispozitii normative aplicabile, anterior emiterii ordinului de consemnare disciplinara, in baza art.34 din Legea nr.80/1995, **situatie pe care judecatorul ar fi trebuit sa o evalueze si analizeze pe fond, corelat cu legislatia aplicabila in Romania si la nivelul comunitar, pentru a da o solutie legala si temeinica in raport cu contestatia initiala a mea, respectiv cu explicatiile secrete ale paratului pe subiectul dat**.

Ca atare judecatorul ar fi trebuit sa constate/observe si faptul ca(cu toate ca am explicat in contestatia initiala necorelarile si incalcarile juridiceale paratului, incontextul dat), **la nivelul fortelor armate ale Romaniei exista deja o norma juridica (Ordinul nr.26/2009) aplicabila in domeniul sanctiunilor disciplinare**, iar in cadrul Serviciului exista o norma juridica, ordin intern anterior referit, cu prevederi contradictorii in raport si cu norma publica Ordinul nr.M 26/2009 si legislatia in vigoare, care contravin sau pot aduce atingere statului de drept, sau care nu pot fi aplicabile intrucat sunt nelegale si mai mult neconstitutionale, **sens in care judecatorul, pentru clarificarea si cunoasterea in totalitate a situatiei de fapt, respectiv pentru supunerea controlului de legalitate a actului normativ intern de nivel terțiar (ordin secret al conducerii SRI), ar fi trebuit sa solicite depunerea ordinului in cauza, respectiv desecretizarea acestuia pentru interes public, spre analiza a prevederilor existente si pentru verificarea conformitatii actului administrativ cu legea sau cu alte acte normative cu forta juridica superioara despre care am facut referire, cu atat mai mult cu cat acest ordin intern nu poate sa mai aiba caracter clasificat in raport cu prezentarea subsemnatului, intrucat am avut acces la acesta cat timp am fost in cadrul Serviciului, detinand certificate ORNISS pentru acces la documente clasificate secret de stat. De altfel judecatorul de fond ar fi trebuit, in baza principiilor contradictorialitatii si egalitatii armelor, sa solicite explicatii partilor in cauza in sedinta publica, sau, dupa caz, in sedinta secreta dupa cum am cerut, prin avocat, in timpul procesului dar fara reactie in consecinta din parte judecatorului.**

Suplimentar, supun atentiei instanței de recurs faptul ca din evaluarea juridica a textului **“Avand in vedere aspectele relevate in cadrul consiliului de judecata precum si concluziile acestuia referitoare la abaterile disciplinare retinute in sarcina reclamantului, precum si a concluziilor referitoare la neincadrarea faptelor savarsite de catre cel in cauza, in sfera ilicitului penal, ofiterul a fost sanctionat cu 9 zile de consemnare”**, pasaj existent in explicatiile partului formalizate prin Intampinarea nr.1819091/17.11.2011, **judecatorul cauzei, pentru o justa apreciere a cauzei din dosarul 37955/3/2010, ar fi trebuit sa nu ignore situatia de fapt si de drept expuse in contestatia initiala si documentele depuse la dosar si sa constate urmatoarele:**

- Existenta a doua categorii de concluzii asupra aspectelor puse in sarcina mea relevate prin doua documente (rapoarte) formalizate separate; unul creat de catre Consiliul de judecata, hotararea din data de 31.07.2009 care a stat si la baza Ordinului de eliberare din functie si punere la dispozitie..., si **un alt document creat de o alta comisie** prin care au fost puse concluzii cu privire “la neincadrarea faptelor savarsite de catre cel in cauza in sfera ilicitului penal...” (fara a se preciza data producerii acestor fapte). Din aceasta perspectiva se trage concluzia ca cercetarea faptelor/abaterilor grave si stabilirea gradului de vinovatie au avut doua etape: **una pana la 31.07.2009 si alta pana la 07.04.2010** (cand a fost emisa comunicarea de sanctionare) aspect contrar

prevederilor legale, intrucat in cadrul unei cercetari administrative sau disciplinare trebuie sa se evalueze sub toate aspectele faptele, incadrarea in timp si spatiu a acestora etc... astfel incat sa se stabileasca cu certitudine vinovatia persoanei si incadrare faptelor, in drept, pentru care am fost declarat vinovat.

- Ca urmare se constata, in mod evident, ca paratul nu a precizat in documentele depuse public in instanta: ce entitate interna a Serviciului a cercetat aspectele care nu au fost incadrate in sfera penalaprin concluziile emise, baza legala de constituire a acesteia, data inceperii activitatii acestei comisii, perioada cercetarii, cine a aprobat activitatea, etc., actul administrativ care a stat la baza formalizarii acestor concluzii, supunerea acestuia spre analiza subsemnatului, aspect ignorat de cei in drept, intrucat eu nu am avut cunostinta de acest material si deci nu am putut sa il contest, data emiterii acestuia, precizarea imprejurarilor in care au fost produse faptele incriminate, consecintele acestora pentru SRI si stabilirea noului grad de vinovatie !!, astfel incat sa se poata releva daca aceste demersuri sunt legale pentru forma si fondul de constituire a deciziei stabilite prin Comunicarea nr.019032/07.04.2010.

- Faptul ca nu au fost dealiat modul in care se executa sanctiunea disciplinara (oare si acest aspect are caracter secret? Si daca da oare ce ascunde?), si care a fost temeiul de drept in baza carui s-a aplicat sanctiunea cu consemnare, cu atat mai mult cu catacest aspect intra sub incidenta **neconstitutionalitati de aplicare a acestei sanctiuni, pe care o invoc si o ridic spre dreapta judecata in fata instantei de recurs din urmatoarele considerente:**

- o *Aceasta sanctiune cu toate ca se regaseste enumerata printre altele in art.33 din Legea nr.80/1995, ea ar fi trebuit sa fie reglementata conform art.34 din Legea nr.80/1995, prin intermediul unui act normativ, cu caracter public si nu in secret, intrucat va fi aplicata unor persoane cu respectarea drepturilor si libertatilor fundamentale ale cetatenilor, indiferent de statutul sau profesional. De altfel, continutul acestei sanctiuni, in ce consta efectiv aceasta ar fi trebuit sa fie in deplina concordanta cu legislatia nationala aplicabila si cunoscut public, si nu ar fi trebui sa aiba continut clasificat (nivel "secret de serviciu"), prin aspecte care nu pot fi aduse la cunostinta publica, dupa cum se induce din clasificarea acestuia.*

- o *Constatam ca clasificarea sanctiunii "consemnare", in cadrul ordinului intern al Serviciului, intrucat poate ascunde unele proceduri nelegale sau cu ingerinte in protectia libertatii individuale, este de natura a incalca flagrant Constitutia Romaniei, in special prevederile constitutionale ale art.23, alin. (1), respectiv alin.(12) – "nici o pedeapsa nu poate fi stabilita sau aplicata decat in conditiile si in temeiul legii." si alin.(13) "sanctiunea privativa de libertate nu poate fi decat de natura penala", inclusiv prevederile sectiunii Restrangerea exercitiului unor drepturi sau al unor libertati, respectiv art. 53, alin. (1) si alin. (2).*

- o *Aplicarea acestei sanctiuni contravine flagrant dreptului constitutional la libertatea individuala si siguranta persoanei, precizat prin art.23, alin. (1)*

excedand, totodata, exigentelor si jurisprudenta CEDO¹³, avand si unele consecinte imediate asupra exercitarii altor drepturi fundamentale, cum ar fi dreptul la viata privata si familiala, ocrotite de Conventie (art. 8- CEDO) si Constitutia Romaniei (art.26), libera circulatie art.25 din Constitutia Romaniei. Consemnarea la domiciliu, prin dispozitia unilaterala si data prin ordin de superiorii mei, de a nu parasii domiciliul decat in situatii deosebite si cu aprobarea conducerii pe durata consemnarii, reprezinta o masura cu un grad suficient de constrangere pentru ca aceasta sa fie considerata o „privare de libertate” in sensul art. 5 din Conventie, neputand fi asimilata cu masurile preventive restrictive de drepturi (ex. art.53 Constitutie). **Raportat la dispozitiile Conventiei, aceasta impune doua conditii care trebuie indeplinite cumulativ pentru ca privarea de libertatea a unei persoane sa fie considerata licita: conformitatea masurii cu dreptul intern si obligativitatea ca masura interna sa se inscrie intr-unul dintre cazurile prevazute in Conventie.** Dat fiind faptul ca textul analizat porneste de la o prezumtie de libertate - „Orice persoana are dreptul la libertate si siguranta”, autoritatile imputernicite cu posibilitatea de a priva pe cineva de libertate sunt cele care trebuie sa procedeze la o verificare a respectarii limitelor impuse de art. 5- CEDO.

- Restrangerea libertatii, exercitata de conducerea SRI prin ordinul dat de consemnare 9 zile, in principal ca subsemnatul sa nu paraseasca domiciliul personal in perioada de timp cand nu eram in orele de program la serviciu, respectiv de la orele 17 pana a doua zi cand ma prezentam la birou, orele 8, la dispozitia comandantului., a presupus, in fapt si nelegal o lipsire partiala de libertatea de miscare sau de actiune pentru subsemnatul, intrucat am fost impiedicat sa ma deplasez peste vointa mea ori de a actiona conform intereselor si dorintelor mele, in aceea perioada de timp, cand nu eram la birou. Intrucat libertatea persoanei constituie regula, restrangerea ei prin ordinul contestat de catre mine are caracter ilicit, intrucat aceasta situatie de “consemnare” la domiciliul meu, nu este prevazuta in mod expres, cu titlu de exceptie, prin lege, nefiind una dintre cazurile precizate prin legile aplicabile in Romania sau prin normele comunitare, respectiv Conventia EDO, si nici nu a fost aceasta situatie liber consimtita de cel in cauza, adica de catre subsemnatul.
- Aplicarea ordinului SRI, prin Comunicarea nr.019032/07.04.2010 **contravine flagrant** atat art.5 din Conventia EDO dar si Constitutiei Romaniei si

art.5 Conventia Europeana a Drepturilor Omului, adoptata la Roma în 4 noiembrie 1950, ratificata de Romania prin Legea nr. 30/1994, garanteaza in termeni precisi dreptul la libertate si siguranta al oricarei, unde se mai prevede in mod expres si limitativ cazurile si conditiile in care este permisa limitarea libertatii persoanei (art 5 § 1 lit. a-f), precum si garantiilerecunoscute persoanelor private de libertate (art. 5 § 2-5).

normelor interne aplicabile, in speta data, cum ar fi: Lege nr. 345/2004 pentru aprobarea retragerii rezervei formulate de Romania la art. 5 din Conventia pentru apararea drepturilor omului si a libertatilor fundamentale, adoptata la Roma la 4 decembrie 1950¹⁴, rezerva formulata prin Lege nr. 30/1994 privind ratificarea Conventiei pentru apararea drepturilor omului si a libertatilor fundamentale si a protocoalelor aditionale la aceasta conventie, unde se stipula la "art. 4. - Se ratifica Conventia europeana a drepturilor omului si protocoalele sale aditionale cu urmatoarea rezerva declaratie: 1. Art. 5 din conventie nu va impiedica aplicarea de catre Romania a dispozitiilor art. 1 al Decretului nr. 976 din 23 octombrie 1968, care reglementeaza sistemul disciplinar militar, cu conditia ca durata privarii de libertate sa nu depaseasca termenele prevazute de legislatia in vigoare. Art. 1. al Decretului nr. 976 din 23 octombrie 1968 prevede: "Pentru abaterile de la disciplina militara, prevazute de regulamentele militare, comandantii sau sefii pot aplica militarilor sanctiunea disciplinara cu arest pana la 15 zile" De altfel, nici nu mai corespunde prevederilor Deciziei Curtii Constitutionale nr.282/1997 privind exceptia de neconstitutionalitate a dispozitiilor Decretului nr. 976/1968 privind sanctiunea disciplinara cu arest pentru militari, mai putin art. 1, partea privitoare la instituirea sanctiunii, ale art. 136 din Codul de procedura civila si ale art. 5 din Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990, unde se confirma faptul ca "Curtea, avand in vedere decizia atacata, motivele de recurs invocate, raportul intocmit de judecatorul-raportor, prevederile Decretului nr. 976/1968, ale art. 136 din Codul de procedura civila si ale art. 5 din Legea nr. 29/1990, raportate la dispozitiile Constitutiei si ale Legii nr. 47/1992, retine urmatoarele: In anul 1993, recurenta Ciobanu Filofteia a fost sanctionata disciplinar cu 10 zile "arest cu indeplinirea serviciului". Prevederile dreptului intern care reglementau, la acea data, sistemul disciplinar militar erau Decretul nr. 976/1968 privind sanctiunea disciplinara cu arest pentru militari si art. 51-53, 57 si 58 din Regulamentul disciplinei militare, aprobat prin Ordinul ministrului apararii nationale nr. O.G. 10/1973. Potrivit art. 57 din regulament,

14

Art. 1. - (1) Se aprobă retragerea rezervei formulate de România la art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adoptată la Roma la 4 decembrie 1950, care a intrat în vigoare pentru România la 20 iunie 1994. (2) Textul rezervei este cuprins în anexa care face parte integrantă din prezenta lege. Art. 2. - Dispozițiile Decretului Consiliului de Stat nr. 976/1968 privind sancțiunea disciplinară cu arest pentru militari, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 136 din 29 octombrie 1968, sunt și rămân abrogate. Rezerva formulată de România la art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adoptată la Roma la 4 decembrie 1950. "Art. 5 din Convenție nu va împiedica aplicarea de către România a dispozițiilor art. 1 al Decretului nr. 976 din 23 octombrie 1968, care reglementează sistemul disciplinar militar, cu condiția ca durata privării de libertate să nu depășească termenele prevăzute de legislația în vigoare.

Art. 1 al Decretului nr. 976 din 23 octombrie 1968 prevede: «Pentru abaterile de la disciplina militară, prevăzute de regulamentele militare, comandanții sau șefii pot aplica militarilor sancțiunea disciplinară cu arest până la 15 zile.»"

"arestul cu indeplinirea serviciului se aplica numai ofiterilor, maistrilor militari si subofiterilor si consta **in aceea ca militarul, in perioada executarii pedepsei disciplinare, participa la programul de instructie, iar, in restul timpului, sta la domiciliu. In timpul executarii pedepsei disciplinare, nu poate lipsi de la domiciliu si nu are voie sa primeasca vizite**". Cat priveste dispozitiile Decretului nr. 976/1968, cu ocazia ratificarii Conventiei pentru apararea drepturilor omului si a libertatilor fundamentale prin Legea nr. 30/1994 s-a facut urmatoarea rezerva si declaratie: "Art. 5 din conventie nu va impiedica aplicarea de catre Romania a dispozitiilor art. 1 al Decretului nr. 976 din 23 octombrie 1968, care reglementeaza sistemul disciplinar militar, cu conditia ca durata privarii de libertate sa nu depaseasca termenele prevazute in legislatia in vigoare". Art. 33 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, enumerand sanctiunile disciplinare care se pot aplica cadrelor militare, mentioneaza, printre acestea, si pe cea de consemnare. Referitor la aceasta sanctiune se constata ca, prin **Dispozitia secretarului de stat si sef al statului major general nr. S.M.G. 54 din 11 decembrie 1995, privind modificarea, completarea sau abrogarea unor articole din regulamentele militare generale, art. 57 din Regulamentul disciplinei militare a fost modificat, in sensul ca expresia de arest cu indeplinirea serviciului a fost inlocuita cu cea de consemnare, avand insa acelasi continut si executandu-se in aceleasi conditii ca cea precedenta**. In aceste conditii, Curtea constata ca sanctiunea consemnarii la domiciliu a cadrului militar nu este o masura privativa de libertate, fiind cuprinsa intr-un regulament militar care stabileste sanctiuni disciplinare, iar nu pedepse, adica sanctiuni penale, care indeobste sunt privative de libertate, intervenind atunci cand s-au incalcat obligatiile dintr-un raport administrativ de subordonare... Dar, chiar daca am admite ca masurile disciplinare referitoare la arest ar face parte dintre acelea avute in vedere in textele constitutionale invocate de recurenta, **trebuie observat ca instituirea lor nu se face prin regulamente militare, ci prin dispozitia art. 1 din Decretul nr. 976/1968, act normativ de nivelul legii, care prevede toate elementele si conditiile de aplicare a sanctiunii arestului**: faptele pentru care aceasta sanctiune se poate aplica (abaterile de la disciplina militara prevazute de regulamentele militare, ceea ce implica si determinarea persoanelor impotriva carora se poate lua masura, anume militarii), persoanele investite cu autoritatea de a aplica sanctiunea (comandantii sau sefii militarilor), durata maxima a acesteia (15 zile). **Nu se poate sustine, de aceea, ca stabilirea si aplicarea sanctiunii-elemente la care se refera art. 23 alin. (9) din Constitutie - n-ar fi cuprinse, in cazul la care ne referim, in lege sau, mai precis, intr-un act normativ de nivelul legii, astfel incat reglementarea acestora sa poata indreptati o critica de neconstitucionalitate.**"

In fapt, aplicarea sanctiunii "consemnare – 9 zile," pe care am executat-o in doua etape de timp, dupa cum a artat in prezenta si, in doua faze total diferite (in unitate, in timpul programului legal de lucru si la domiciliul meu, in fara programului legal de

munca, in timpul liber), pentru zona de timp liber al subsemnatului mi-a fost afectat, contrar ordinii de drept, libertate de a trai si de a actiona conform vointei si intereselor mele si ale familiei, fiind, pus, totdata, in imposibilitatea de a-mi desfasura normal viata in perioada de timp de “consemnare la domiciliu”, cu teama ca daca nu voi respecta acel ordin mi se putea pricinui un rau de catre conducerea ierarhica, dupa cum fusesem amenintat implicit daca nu as fi respectat ordinul in cauza, cu toata opozitia mea in scris si verbala.

De altfel, in doctrina si jurisprudenta CEDO s-a aratat ca intre privarea de libertate si restrangerea libertatii de miscare nu exista decat o diferenta de intensitate, nu de natura sau de esenta, iar notiunea de “libertate” in sensul Conventiei si al reglementarilor constitutionale, a fost perceputa in acceptiunea sa clasica, adica libertatea fizica a persoanei de a pleca si de a veni, de a se deplasa in mod liber, fara constrangeri sau ingerinte arbitrare ale autoritatilor publice in dreptul sau la libertate. De remarcat faptul, ca “consemnarea la domiciliu” are similitudini si cu modificarile aduse de Noul Cod de Procedura Penala care introduce masura preventiva a arestului la domiciliu, masura menita a inlesni procesul de armonizare a legislatiei procesual penale cu dispozitiile europene. Astfel, arestul la domiciliu face obiectul dispozitiilor art. 218-222 din Noul Cod de Procedura Penala, in cuprinsul carora se precizeaza expres: “un inculpat aflat in arest la domiciliu este considerat in arest preventiv”.

Mentionez ca fata de cele anterior expuse nu mai este nimic de comentat, sens in care se poate trage o concluzie logica si juridica ca sanctiunea cu consemnare nu mai era prevazuta si reglementata explicit printr-o lege corelata cu normele comunitare care prevaleaza in raport cu cele nationale conform Constitutiei Romaniei¹⁵.

15

Vezi CSM “În raportul exterior dintre legile române și dreptul UE primează aplicarea dreptului UE. Libertățile fundamentale din Tratatul privind funcționarea UE sau regulamentele UE se aplică în mod nemijlocit de către judecător; nu se va aplica dreptul intern român conținând dispoziții contrare. Art. 149 alin. 2 din Constituția României stipulează: „Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare.” Si art.148 alin. 4 din Constituție stipulează: „Parlamentul, Președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din prevederile alineatului (2).” Conform art. 11 alin. 2 din Constituția României, tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern. Odată cu integrarea dreptului internațional în dreptul intern nu se spune însă nimic despre raporturile (rangul) dintre dreptul tratatelor și restul dreptului intern. Art. 11 alin. 3 din Constituția României stabilește că, in cazul în care un tratat, la care România urmează să devină parte, cuprinde dispoziții contrare Constituției, ratificarea lui poate avea loc numai după revizuirea Constituției. În mod corespunzător, Constituția primează față de prevederile dreptului internațional. Așadar, în ierarhia internă a normelor, acestea se află, mai întâi, pe același nivel cu dreptul intern autonom, adică la un nivel situat sub Constituție”. Mai mult, prin Art.20 alin. 1 din Constitutia Romaniei stabileste, ca dispozitiile constitutionale privind drepturile si libertatile cetatenilor vor fi interpretate si aplicate in concordanta cu Declaratia Universala a Drepturilor Omului, cu pactele si cu celelalte tratate la care Romania este parte. Astfel, dispozitia respectiva stabileste, in cadrul domeniului sau de aplicare, ca Declaratia Universala a Drepturilor Omului si tratatele de stat au prioritate fata de Constitutie, in masura in care este vorba despre interpretarea respectivelor prevederi constitutionale.

In acest context, practic judecatorul nu a constatat lipsa unor reglementari legale precise, aspect ce nu se regaseste in motivarea sa la sentinta 252 din 22.01.2013, prin care sa se stabileasca/determine cu exactitate sfera de aplicare a sanctiunii cu “consemnare”, (dupa cum a afirmat paratul in sedinta publica si prin intampinarile depuse in cauza, cum ca sanctiunea in cauza are doar efecte morale asupra celui caruia i se aplica sanctiunea mentionata, cu toate ca implica procedural si faptic o serie de constrangeri sau restrangeri abuzive de drepturi constitutionale asupra mea), sens in care, semnalez ca, o astfel de masura, a deschisibilitatea unor abuzuri, pe care eu le-am suportat timp de 9 zile, **fiindu-mi aplicate constrangerile respective de persoane care nu aveau acest drept, specificat expres prin lege.**

In fapt si in drept limitarea exercitiului la libertatea individuala, libera circulatie, viata intima, familiala si privata ar fi trebuit sa aiba loc intr-o maniera clara, previzibila si lipsita de echivoc, specificata printr-o lege sau printr-un text de act normativ opozabil, astfel incat sa fie indepartata eventualitatea arbitrariului sau abuzului autoritatii in acest domeniu, in speta a SRI. Dupa cum am sesizat si prin contestatia initiala, reclam faptul ca nu a existat o reprezentare clara a normei juridice interne aplicabile in materia sanctiunilor disciplinare, ca urmare a ambiguitatii acesteia, astfel incat cadrele militare din SRI sa isi adapteze conduita interna si sa prevada consecintele ce decurg din nerespectarea acestora. In acest sens este si jurisprudenta Curtii Europene a Drepturilor Omului, care, de exemplu, in cauza Rotaru impotriva Romaniei, din anul 2000, a statuat ca “o norma este previzibila numai atunci cand este redactata cu suficienta precizie, in asa fel incat sa permita oricarei persoane- care, la nevoie, poate apela la consultanta de specialitate- sa isi corecteze conduita”, iar in cauza Sunday Times contra Regatului Unit, 1979, a decis ca “...cetateanul trebuie sa dispuna de informatii suficiente asupra normelor juridice aplicabile intr-un caz dat si sa fie capabil sa prevada, intr-o masura rezonabila, consecintele care pot aparea dintr-un act determinat.”

- Actul administrativ (ordinul) reflectat prin Comunicarea de sanctionare disciplinara in cauza, metoda atipica de emitere a unui act cu putere juridica sanctionatorie?, are un continut sau o maniera ambigua de redactare, neconforma cu normele de tehnica legislativa sau cu cerintele legale de intocmirea a unui astfel de document administrativ, contrar exigentelor de redactare si formalizare impuse constituirii unui astfel de act, prin care trebuie sa se respecte cu strictete drepturilor fundamentale ale omului. In actul respectiv emitentul nu a descris in amanunt faptele ilicite savarsite de subsemnatul, nici nu a relevat gradul de vinovatie in raport cu fisa postului prin care se delimiteaza sfera de atributii la locul de munca si care ar fi trebuit sa fie dovedite cert printr-o cercetare prealabila ca au fost incalcate de subsemnatul, nu au fost precizate motivele pentru care au fost inlaturate apararile formulate de cel cercetat,

intrucat, ulterior, nu am avut parte de aparare pentru combaterea abaterilor disciplinare puse in seama mea in mod abuziv si nelegal, temeiul in dreptal aplicarii sanctiunii diciplinare, inclusiv termenul in care sanctiunea poate fi contestata si instanta competenta in solutionare din punct de vedere material si teritorial. In acest sens un astfel de act juridic de natura sanctionatorie pe disciplina militara **ar fi trebuit sa puna semne de intrebare judecatorului, care ar fi trebuit sa verifice legalitatea de emitere a acestuia, respectiv sa solicite partilor procesuale clarificari publice si transparente, nu sa uzeze de protectia secretului de stat impusa, nelegal, de catre SRI!!**.

- Intrucat eu am contestat incalcare a unor drepturi si libertati constitutionale prin aplicarea sanctiunii disciplinare, aspect relevat in contestatia initiala, inclusiv faptul ca ordinul/comunicarea de sanctionare este clasificat ca secret de stat, cu nivel de secretizare "secret", fapt ce mi-a limitat, nelegal, posibilitatea de prezentare in instanta a acestui document, solicitand desecretizarea acestuia si a celui alt document contestat, **fapt neaprobat sau neacceptat de instanta, fara justificare in drept**, consider ca **judecatorul cauzei, in dosarul 37955/3/2010, a nesocotit si interpretat gresit/eronat normele juridice aplicabile, prin ignorarea prevederilor legilor in materie**.

Ca atare, se poate evalua faptul ca prin Legea nr.182/2002, art.24, alin. (5) "**Se interzice clasificarea ca secrete de stat a informatiilor, datelor sau documentelor in scopul ascunderii incalcarilor legii, erorilor administrative, limitarii accesului la informatie de interes public, restrangerii ilegale a exercitiului unor drepturi ale vereuei persoane sau lezarii altor interese legitime**", iar, intrucat prin sanctiunea aplicata prin ordinul contestat se incalca drepturi si liberati fundamentale protejate constitutional, acest act administrativ unilateral este nelegal si cu ingerinte negative in dreptul constitutional, care, in drept si in fapt, inclusiv pe fond, il fac nul de drept si neaplicabil subsemnatului.

Pentru clarificarea instantei de recurs, reiterez explicatiile pe care le-am oferit in contestatia initiala si pe care consider ca **judecatorul le-a ignorat si nu le-a interpretat/coroborat in raport/cu cele instituite prin normele aplicabile pentru relevarea adevarului in cauza supusa judecatii**, dupa cum urmeaza:

- o *sanctiunea disciplinara cu „consemnare”, este prevazuta in ordinul intern al Serviciului doar ca si nominalizare prin sintagma „consemnare”, nefiind explicitata sau definita si nici prezentata procedura de aplicare in Ordinul nr.S/1163/15.06.2008. Aceasta sanctiune, practic era uzitata prin conexare si referire expresa la fostul „RG 3 – Regulamentul disciplinei militare/2000”, in care se regaseau precizari in acest sens (art.48), act normativ ce a fost abrogat din data de 25.03.2009, prin emiterea Ordinului MApN nr.M26 din 06.03.2009 pentru aprobarea Regulamentului disciplinei militare. In aceasta norma juridica sanctiunea cu consemnare nu a mai fost prevazuta printre sanctiunile disicplinare stipulate expres, intrucat, legiutorul in cauza, a considerat ca*

aceasta categorie de sanctiune nu mai este conforma cu prevederile Constitutiei, cu legislatia si jurisprudenta europeana in materia apararii libertatilor si drepturilor fundamentale ale persoanei;

- o in toate institutiile si autoritatile publice din Romania, inclusiv cele ce fac parte din sistemul fortelor armate, inclusiv din sistemul securitatii nationale, mai putin Serviciul Roman de Informatii, nu mai au prevazute prin regulamentele disciplinare proprii, aplicarea sanctiunii disciplinare cu „consemnare”;*
- o in luna mai 2010, a fost aprobata, prin ordin al directorului Serviciului, o procedura de aplicare a sanctiunii disciplinare cu „consemnare”, fara a se specifica temeiul legal, izvoarele de drept utilizate, procedura care, in mod nelegal mi s-a aplicat fara o explicatie in fapt si in drept, cu toate ca aceasta a intervenit dupa decizia de sanctionare din 07.04.2010 si contestatiile mele, ulterioare. Se poate constata ca ordinul de completare a unor prevederi din ordinul intern ce reglementa problematica sanctiunilor disciplinare, nu a respectat, in esenta, prin „regimul de urgenta” in adoptare si punere in aplicare a ordinului incriminat, art.15 din Constitutia Romaniei, art. 77 si art.78 din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative, iar aplicarea sanctiunii s-a facut dupa ce s-a instituit o noua norma de reglementare procedurala, care nu a fost adusa la cunostinta mea si nici a tuturor ofiterilor pentru opozabilitate, respectiv dupa momentul emiterii ordinului de aplicare a acestei sanctiuni, aspect contrar prevederilor legale actuale din Romania;*
- o in mod inexplicabil, textul ce reglementeaza aplicarea sanctiunii cu „consemnare”, prevazut prin noul ordin intern abrogat in luna mai 2010, nu cunosc data emiterii noilor completari ale ordinului privind disciplina militara in SRI, contine elemente preluate identic din textul art.48 din fostul RG-3, abrogat in 2009, intregite cu pasaje adaptate sau armonizate cu legislatia in vigoare. In fapt, supun atentiei instantei de recurs ca sanctiunea interna cu „consemnare” este, totusi nelegala si neconstitutionala, intrucat sub o alta nuanta stilistica, sau mentinut mascatat, si prin secretizare - nivel “secret de serviciu”, unele pedepse de trista amintire, ce se aplicau inainte de anul 1990, cum ar fi arestul prevazut de Regulamentul serviciului interior pentru trupele de toate armele (1921), sau de Decretul nr.976/1968, act abrogat prin Legea nr.345/2004 pentru aprobarea retragerii rezervei formulate de Romania la art.5 din Conventia pentru apararea drepturilor omului si a libertatilor fundamentale, adoptata la Roma la 4 decembrie 1950;*
- o sanctiunea in sine mi-a fost aplicata in data de 08.04.2010, fara respectarea prevederilor dispozitiilor interne si legislative aplicabile in speta data, adica nu a fost respectat termenul de 30 de zile de la data luarii la cunostinta despre o abatere sanctionabila disciplinar de catre persoana in drept a aplica o astfel*

de decizie (in speta data de catre directorul adj. Dumitru Cocoru, inclusiv cu ceilalti directori ai Serviciului care avizeaza o astfel de sanctiune) intrucat faptele pentru care am fost sanctionat, in viziunea si conceptia sefilor mei ierarhici, respectiv in baza hotarararii Consilului de Judecata, au avut loc inainte de 19.05.2009, la un alt loc de munca si alta unitate militara din structura organizatorica a Serviciului. In aceste conditii sanctiunea respectiva este nula intrucat au intervenit conditii reale de prescriptibilitate pentru aplicarea sanctiunii in cauza.

- *Prin modul de formalizare a Comunicarii de sanctionare in cauza, reclamantul faptul ca nu au fost respectate strict, conform legii, cerintelor de forma si fond ale actelor de dispozitie impuse prin lege, nu mi-au fost relevate, explicit prin nominalizare si concretizare, faptele imputabile pentru care am fost sanctionat, termenele, imprejurarile si conditiile cand/in care au fost produse, inclusiv prejudiciile sau pericolul social al acestora, respectiv termenul si instanta in drept la care pot inainta contestatie impotriva deciziei mentionate, aspectul in sine determinand un viciu procedural fapt ce ar fi trebuit sa implice, pe cale de consecinta, nulitatea actului emis si nulitatea aplicarii sanctiunii disciplinare.*

In acest context, consider ca judecatorul cauzei nu a evaluat si analizat critic si comparativ contextul juridic dat, adica continutul comunicarii nu a fost coroborat cu legea aplicabila si nici nu a solicitat in sedinta publica clarificari si dezbateri verbale sau scrise in contradictoriu pe subiectul dat intre partile implicate, reclamant si parati, pentru o edificare, stabilirea adevarului, infaptuirea dreptatii si justa judecata atat a acestui capat de cerere, cat si pentru intrega cauza parte a contestatiei initiale a subsemnatului.

III. Referitor la clasificarea cu nivel de secretizare "strict secret" a actelor supuse contestarii si a celor conexe.

Voi supune spre analiza instantei de recurs mai multe argumente prin care sa se evidentieze nelegalitate actiunii paratului de secretizare a documentelor contestate de catre subsemnatul, dupa cum urmeaza:

Conform **Deciziei Curtii Constitutionale nr. 462 din 04/12/2003** referitoare la exceptia de neconstitutionalitate a prevederilor art. 45 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea si functionarea Serviciului Roman de Informatii si ale art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informatiile de interes public, rezulta urmatoarele :

« Potrivit art. 17 lit. f) si g) din Legea nr. 182/2002 privind protectia informatiilor clasificate, "In categoria informatiilor secrete de stat sunt cuprinse informatiile care reprezinta sau care se refera la: [...] f) **activitatea de informatii desfasurata de autoritatile publice stabilite prin lege pentru apararea tarii si siguranta nationala;**

g) mijloacele, metodele, tehnica si echipamentul de lucru, precum si sursele de informatii specifice, folosite de autoritatile publice care desfasoara activitate de informatii. Totodata, art. 44 alin. (2) din aceeași lege dispune ca expresia "secrete de stat" din continutul actelor normative in vigoare se va inlocui cu expresia "informatii secrete de stat", iar prin acte de aplicare a legii s-au stabilit diferite niveluri de secretizare si perioade de protectie a informatiilor. Din cele aratate rezulta ca dispozitiile art. 45 alin. (1), (2) si (4) din Legea nr. 14/1992 **au fost abrogate implicit prin dispozitiile de lege mentionate.** ... »

Deci din aceasta expunere juridica a Curtii Constitutionale, bazata pe prevederile exprese ale Legii nr.182/2002, enuntate si in textul deciziei anterior mentionate, rezulta fara echivoc ce informatii sau date intra in categoria informatiilor secrete de stat, sens in care acele informatii care nu intra sub incidenta celor doua litere precizate mai sus nu pot fi clasificate. **Din Intampinarea nr.1819092/30.11.2011** depusa de catre parat in dosarul cauzei, nu rezulta faptul si nici nu se argumenteaza pertinent faptul cacele doua acte contestate de catre mine intra sub incidenta art. 17 lit. f) si g) Legii 182/2002, astfel incat documentele in cauza sa nu poata fi depuse in mod public spre opozabilitate si dezbatere juridica corecta in faza procesuala din dosarul nr.37955/3/2010. De altfel, **in mod eronat SRI sustine argumentatia juridica din intmpinarea mentionata pe spete de drept penal si nu civil si cu incidenta in sfera securitatii nationale,** iar afirmatile din primele paragrafe ale pag.4/4 consider ca sunt ca o recunoastere a rolului si importantei profesionale/operative pe care le am avut in interiorul SRI, daca se pune in balanta interesul statului in raport cu cel al unei persoane, in speta data a subsemnatului. **Deci chiar institutia SRI recunoaste, prin aceste alegatii, in mod clar ca exista o disproportie, o inegalitate a armelor utilizate de parti, netransparenta in actul de judecare al spetei dosarului 37955/3/2010.**

Avand in vedere ca SRI s-a bazat in sustinerea in drept pe legiile invocate la finele documentului de intampinare suspus atentiei anterior voi expune urmatoarele aspecte:

Legea nr.182/2002 privind protectia informatiilor clasificate prevede la :

- « **art.4** Principalele obiective ale protectiei informatiilor clasificate sunt:

- a) protejarea informatiilor clasificate impotriva actiunilor de spionaj, compromitere sau acces neautorizat, alterarii sau modificarii continutului acestora, precum si impotriva sabotajelor ori distrugerilor neautorizate;
- b) realizarea securitatii sistemelor informatice si de transmitere a informatiilor clasificate.

- **art.15**In sensul prezentei legi, urmatoorii termeni se definesc astfel:

...

b) **informatii clasificate - informatiile, datele, documentele de interes pentru securitatea nationala, care, datorita nivelurilor de importantasi consecintelor care s-ar produce ca urmare a dezvaluirii sau diseminarii neautorizate, trebuie sa fie protejate;**

c) clasele de secretizare sunt: secrete de stat si secrete de serviciu;

d) informatii secrete de stat - **informatiile care privesc securitatea nationala, prin a caror divulgare se pot prejudicia siguranta nationala si apararea tarii;**

e) informatii secrete de serviciu - informatiile a caror divulgare este de natura sa determine prejudiciu unei persoane juridice de drept public sau privat;

f) nivelurile de secretizare se atribuie informatiilor clasificate din clasa secrete de stat si sunt:

- strict secret de importanta deosebita - informatiile a caror divulgare neautorizata este de natura sa produca daune de o gravitate exceptionala securitatii nationale;

- **strict secrete - informatiile a caror divulgare neautorizata este de natura sa produca daune grave securitatii nationale;**

- secrete - informatiile a caror divulgare neautorizata este de natura sa produca daune securitatii nationale;...

- **Art. 24.** ...

3) Incadrarea informatiilor secrete de stat in unul dintre nivelurile prevazute la art. 15 lit. f), precum si normele privind masurile minime de protectie in cadrul fiecarui nivel se stabilesc prin hotarare a Guvernului.

(4) Informatiile clasificate potrivit art. 15 lit. f) pot fi declassificate prin hotarare a Guvernului, la solicitarea motivata a emitentului.

(5) Se interzice clasificarea ca secrete de stat a informatiilor, datelor sau documentelor in scopul ascunderii incalcarilor legii, erorilor administrative, limitarii accesului la informatiile de interes public, restrangerii ilegale a exercitiului unor drepturi ale vreunei persoane sau lezarii altor interese legitime."

Intrucat actele contestate sunt documente care afecteaza raporturi de munca intre o persoana si o persoana juridica de drept public, precum si drepturi si libertati fundamentale ale unei persoane, in cazul dat ale subsemnatului, din interpretarea si coroborarea textelor de lege mai sus enuntate nu reiese ca astfel de documente pot fi incadrate in sfera informatiilor clasificate, clasa de secretizare "secret de stat".

Ce pericol la securitatea nationala decurge din declassificarea documentelor in cauza? Oare faptul ca un ofiter sau cadru militar este eliberat din functie sau sanctionat disciplinar pentru diverse motive care sunt prevazute, explicit si fara clasificare, prin lege sau alt act normativ, poate reprezenta un pericol la securitatea nationala, atunci cum se explica faptul ca atata in armata cat si in alte structuri care fac parte din sistemul fortelor armate, cadrele militare eliberate din functie sau sanctionate disciplinar au primit actele in cauza pentru contradictorialitate in instante pentru acele situatii in care cei in drept au contestat deciziile aplicate de institutiile militare in cauza.

Mai mult, actele administrative referite, chiar daca sunt supuse clasificarii, sunt cunoscute de persoana careia i-au fost aduse la cunostinta si aplicate, deci, nu mai pot fi, ulterior, tinute ca fiind secrete intre parti, iar intr-un proces civil nu ar trebui sa existe o disproportie in sensul ca reclamantul nu mai poate avea acces la documentele in cauza pentru autentificare, opozabilitate etc., in cadrul unui proces de contestare intr-o instanta judecatoreasca. Ca solutie ar trebui ca instanta sa afle adevarul ori prin desecretizarea documentelor incriminate ori prin intermediul unor sedinte secrete la care sa participe partile implicate, astfel incat echilibrul si neutralitatea judecatii sa nu fie alterate, cu afectarea interesului unei parti.

Ca atare ridic exceptia de nelegalitate a HG nr.01050/2002 prin care au fost secretizate informatiile sau datele cuprinse in ordinul de eliberare din functie si punerea la dispozitie, respectiv comunicarea sanctiunii de consemnare, cu atat mai mult cu cat acest act normativ nu a fost revizuit dupa adoptarea noii Constitutii a Romaniei si adaptat la noile acte legislative nationale si comunitare aplicabile, respectiv la noile conditii de aderare la straturile NATO si UE.

Din precizarile paratului ce se desprind din lectura **Intampinarii nr.1819092/30.11.2011**, se constata ca acesta face trimitere la faptul ca actele contestate au fost secretizate intrucat ar intra sub incidenta sigurantei nationale, fiind subsecvente unor activitati de informatii, dar fara a se preciza concret de ce continutul acestora este clasificat si care pot fi consecintele la adresa sigurantei nationale in cazul declasificarii acestora.

Pornind de la acesta stare de fapt/considerente doresc sa supun atentiei instantei de recurs faptul ca clasificarea celor doua documente este nelegala, intrucat nu raspunde cerintelor normative in materie din urmatoarele motive:

- Cele doua acte administrative nu fac parte din documentele operative necesare activitatii de informatii pentru realizarea sigurantei nationale intrucat nu indeplinesc conditiile impuse de legislatia aplicabila astfel: nu se pot incadra in art. 17 lit. f) si g) din Legea nr. 182/2002 privind protectia informatiilor clasificate deoarece nu au legatura cu activitatea de informatii pentru realizarea sigurantei nationale intrucat conform Legii nr.51/1991 privind siguranta nationala a Romaniei:
 - o *Art. 1: “Prin siguranta nationala a Romaniei se intelege starea de legalitate, de echilibru si de stabilitate sociala, economica si politica necesara existentei si dezvoltarii statului national roman, ca stat suveran, unitar, independent si indivizibil, mentinerii ordinii de drept, precum si climatului de exercitare neingradita a drepturilor, libertatilor si indatoririlor fundamentale ale cetatenilor, potrivit principiilor si normelor democratice statornicite prin Constitutie”.*
 - o *Art. 2 “Siguranta nationala se realizeaza prin cunoasterea, prevenirea si inlaturarea amenintarilor interne sau externe ce pot aduce atingere valorilor prevazute in art. 1.”*
 - o *Art.3 “Constituie amenintari la adresa sigurantei nationale a Romaniei urmatoarele:
 - a) *planurile si actiunile care vizeaza suprimarea sau stirbirea suveranitatii, unitatii, independentei sau indivizibilitatii statului roman;**

b) actiunile care au ca scop, direct sau indirect, provocarea de razboi contra tarii sau de razboi civil, inlesnirea ocupatiei militare straine, aservirea fata de o putere straina ori ajutarea unei puteri sau organizatii straine de a savirsi oricare din aceste fapte;

c) tradarea prin ajutarea inamicului;

d) actiunile armate sau orice alte actiuni violente care urmaresc slabirea puterii de stat;

e) spionajul, transmiterea secretelor de stat unei puteri sau organizatii straine ori agentilor acestora, procurarea ori detinerea ilegala de documente sau date secrete de stat, in vederea transmiterii lor unei puteri sau organizatii straine ori agentilor acestora sau in orice alt scop neautorizat de lege, precum si divulgarea secretelor de stat sau neglijenta in pastrarea acestora;

f) subminarea, sabotajul sau orice alte actiuni care au ca scop inlaturarea prin forta a institutiilor democratice ale statului ori care aduc atingere grava drepturilor si libertatilor fundamentale ale cetatenilor romani sau pot aduce atingere capacitatii de aparare ori altor asemenea interese ale tarii, precum si actele de distrugere, degradare ori aducere in stare de neintrebuintare a structurilor necesare bunei desfasurari a vietii social-economice sau apararii nationale;

g) actiunile prin care se atenteaza la viata, integritatea fizica sau sanatatea persoanelor care indeplinesc functii importante in stat ori a reprezentantilor altor state sau ai organizatiilor internationale, a caror protectie trebuie sa fie asigurata pe timpul sederii in Romania, potrivit legii, tratatelor si conventiilor incheiate, precum si practiciilor internationale;

h) initierea, organizarea, savirsirea sau sprijinirea in orice mod a actiunilor totalitariste sau extremiste de sorginte comunista, fascista, legionara sau de orice alta natura, rasiste, antisemite, revizioniste, separatiste care pot pune in pericol sub orice forma unitatea si integritatea teritoriala a Romaniei, precum si incitarea la fapte ce pot periclita ordinea statului de drept;

i) actele teroriste, precum si initierea sau sprijinirea in orice mod a oricaror activitati al caror scop il constituie savirsirea de asemenea fapte;

j) atentatele contra unei colectivitati, savirsite prin orice mijloace;

k) sustragerea de armament, munitie, materii explozive sau radioactive, toxice sau biologice din unitatile autorizate sa le detina, contrabanda cu acestea, producerea, detinerea, instrainarea, transportul sau folosirea lor in alte conditii decit cele prevazute de lege, precum si portul de armament sau munitie, fara drept, daca prin acestea se pune in pericol siguranta nationala;

l) initierea sau constituirea de organizatii sau grupari ori aderarea sau sprijinirea sub orice forma a acestora, in scopul desfasurarii vreunora din activitatile enumerate la lit. a) - k), precum si desfasurarea in secret de asemenea activitati de catre organizatii sau grupari constituite potrivit legii.”

- **Art. 4.** “Prevederile art. 3 nu pot fi interpretate sau folosite in scopul restringerii sau interzicerii dreptului de aparare a unei cauze legitime, de manifestare a unui protest sau dezacord ideologic, politic, religios ori de alta

natura, garantate prin Constitutie sau legi. Nici o persoana nu poate fi urmarita pentru exprimarea libera a opiniilor sale politice si nu poate face obiectul unei imixtiuni in viata sa particulara, in familia sa, in domeniul sau proprietatile sale ori in corespondenta sau comunicatii, nici al unor atingeri ale onoarei sau reputatiei sale, daca nu savirseste vreuna din faptele ce constituie, potrivit prezentei legi, o amenintare la adresa sigurantei nationale.”

In baza legii Legea nr. 14/1992 privind organizarea si functionarea Serviciului Roman de Informatii se specifica la art.2 “*Serviciul Roman de Informatii organizeaza si executa activitati pentru culegerea, verificarea si valorificarea informatiilor necesare cunoasterii, prevenirii si contracararii oricaror actiuni care constituie, potrivit legii, amenintari la adresa sigurantei nationale a Romaniei.*”, si art.13 “*Organele Serviciului Roman de Informatii nu pot efectua acte de cercetare penala, nu pot lua masura retinerii sau arestarii preventive si nici dispune de spatii proprii de arest.*”

Din coroborarea textelor de lege invocate anterior se poate deduce logic faptul ca cele doua acte administrative contestate de catre subsemnatul in dosarul nr. 37955/3/2010, **nu pot intra sub incidenta clasificarii intrucat nu au legatura cu activitatea de informatii**, strict operativa, si care se desfasoara in secret in baza legii si nu se pot referii la amenitariile prevazute de lege, in caz contrar subsemnatul as fi intrat prin producerea faptele puse in sarcina mea de catre conducerea SRI, sub incidenta penala sens in care cercetarea, respectiv urmarirea penala s-ar fi facut de catre organele abilitate legal si nu de catre SRI etc...

In consecinta actele supuse contestatiei sunt documente administrative, fara caracter operativ, in sensul legii, care nu ar fi trebuit sa fie clasificate pentru ca orice persoana indreptatita sau afectata intr-un drept al sau sa poata sa le prezinte, in caz de litigiu juridic, respectiv sa fie dezbatute in mod transparent si nepartinic intr-un proces public, sens in care aceste acte contestate sunt ilegale si nule de drept intrucat nu raspund cerintelor si exigentelor legale de forma si fond si contravin legii dupa cum am enuntat mai sus.

Din cele expuse mai sus, in fapt si in drept, consider ca cele doua acte administrative contestate sunt nelegale si lovite de nulitate, intrucat sunt emise de catre parat(i) in disprețul si cu ignorarea vadita a legii, fiind, totodata, contrare art.1,2,3 si 4 din Legea nr.51/1991 mai sus amintit.

Un alt aspect pe care il supun atentiei instantei de recurs este faptul ca prin secretizarea tuturor documentelor, in clasa de secretizare “secret de stat”, practic mi-a fost interzis accesul la aceste categorii de documente in vederea formularii diverselor cai de atac in sustinerea contestatiei depuse in prima instanta, cu toate consecintele negative ce decurg dintr-o astfel de stare de fapt, inclusiv limitarea dreptului la un proces echitabil,

transparent si just. Nu inteleg de ce o astfel de institutie cu rol esential in apararea sigurantei nationale, conform Legii nr.51/1991, se ascunde in speta data sub spectrul secretizarii documentelor prin care a pus in aplicare doua ordine de dispozitie unilaterala prin care a afectat raporturi juridice de munca, drepturi si libertati fundamentale ale subsemnatului, cu atat mai mult cu cat continutul lor imi este cunoscut, dar pe care nu le pot face publice intrucat nu mi-au fost date in mod vadit si constient de catre parat, pentru a nu le putea face publice si pentru a ascunde nelegalitate si viciile de forma/fond in emiterea si formalizarea lor.

Ca atare practic procesul in instanta de fond a fost, in totalitate, netransparent intrucat judecatorii nu au solicitat declasificare principalelor documente atacate de catre subsemnatul pentru obozabilitate si confirmarea nulitatii acestora datorita nerespectarii conditiilor de forma si fond pe care conducerea SRI ar fi trebuit sa le respecte la momentul emiterii acestora sens in care consider si semnez ca se ridica mari semne de intrebare in ceea ce priveste corectitudinea aprecierilor si concluziilor emise de judecator prin hotararea data in cauza data.

Mai mult, sunt mari suspiciuni fata de posibile intruziuni si conflict de interese din partea Serviciului, prin reprezentantii sai, in calitate de parati, in derularea procesului in cauza data, sens in care **sustin ca nu am avut parte de un proces corect si echitabil conform Constitutiei Romaniei si prevederile CEDO.**

Argumentele juridice in sustinerea celor de mai sus sunt:

- judecatorul cauzei este detinator al certificatului ORNISS, document conferit de catre ORNISS, entitate juridica a administratiei publice centrale, parte a puterii executive, dupa cum precizeaza Legea nr.182/2002, art.21 (1) "*In subordinea Guvernului se organizeaza Oficiul Registrului national al Informatiilor Secrete de Stat*", iar art.21 (2) "*Oficiul Registrului National al Informatiilor Secrete de Stat organizeaza evidenta listelor si a informatiilor din aceasta categorie si a termenelor de mentinere in nivelurile de clasificare, a personalului verificat si avizat pentru lucrul cu informatiile secrete de stat, a registrelor de autorizari mentionate la art. 10*";
- in baza art. 7 (1) "*Persoanele care vor avea acces la informatii clasificate secrete de stat vor fi verificate, in prealabil, cu privire la onestitatea si profesionalismul lor, referitoare la utilizarea acestor informatii.*";
- conform Legii nr.182/2002, art. 25. - (1) "Coordonarea generala a activitatii si controlul masurilor privitoare la protectia informatiilor secrete de stat se realizeaza de catre unitatea specializata din cadrul Serviciului Roman de Informatii."
- O.R.N.I.S.S.-ul este o institutie publica in subordinea Guvernului, care printre multe alte atributii, aproba eliberarea certificatelor de securitate pentru acces la informatiile nationale clasificate (art. 1 alin. 1 si alin. 4 lit. „e” din OUG nr. 153/2002);

- „autorizatia de acces la informatii clasificate”, precum si „certificatul de securitate” pentru anumiti judecatori, sunt documente eliberate cu avizul institutiilor abilitate, care emit un aviz dupa o „verificare de securitate” in baza unor masuri intreprinse (ca urmare a solicitarii facute, in scris, catre ORNISS de catre conducatorul unitatii), de „autoritatile desemnate de securitate” (ADS) – institutia in cauza este SRI, parte a administratiei publice centrale, fiind in baza art.1 din Legea nr.14/1992 “organul de stat specializatin domeniul informatiilor privitoare la siguranta nationala a Romaniei, parte componenta a sistemului national de aparare...”, dupa cum rezulta si din enumerarea limitativa a art. 3 din HG nr. 585/2002 – „pentru stabilirea onestitatii si profesionalismului persoanelor” (conform art. 3, art. 141, art. 152 din Standardele aprobate prin HG nr. 585/2002).

Prin corelarea prevederilor normative anterior precizate se poate concludiona ca independenta judecatorului este pusa sub semnul intrebarii atat timp cat activitatea procesuala in cazul dosarului subsemnatului a fost conditionata strict, la solicitarea expresa a paratului, de existenta unui complet judecatoresc detinator al documentelor de acces la acte si materiale clasificate, al carui aviz de securitate a fost emis de catre SRI si conferit printr-un document validat de catre ORNISS.

De altfel, intrucat subsemnatul prin actiunea de contestare a unor acte emise de catre reprezentanti oficiali ai SRI, dand in judecata atat SRI cat si oficialii acestui organ de stat, am intrat intr-un proces civil, pe fond, cu o entitate a admnistratiei publice centrale, componenta a puterii executive a statului (vezi Constitutia Romaniei).

Ca atare, ingerinta directa a autoritatilor publice SRI si ORNISS in acordarea cetificatului de securitate pentru acces la documente clasificate judecatorului desemnat in dosarul cauzei supuse recursului, a generat conditii reale si concrete de conflict de interese si inechitate in judecarea corecta si nepartinitoare a cauzei supuse atentiei, ridicand suspiciuni privitor la independenta si impartialitatea magistratului impusa de art. 6 parargf. 1 din Conventia Europeana a drepturilor Omului si jurisprudenta relevanta a instantei europene.

In fapt, eu am actionat in judecata SRI, deci o entitate a statului, parte a executivului, inclusiv reprezentantii oficiali ai acestuia, iar interventia statului, prin entitati ale puterii executive (SRI si ORNISS), in derularea procesului prin secretizarea documentelor, determina un dezacord semnificativ intre parti cu dezavantajarea si ruperea echilibrului in judecarea cauzei cu toate implicatiile recurente pentru subsemnatul.

Semnificativ este faptul ca in acest sens s-a pronuntat si Curtea Europeana a Drepturilor Omului, in cauza Prepelita vs. Moldova, 2011, unde s-a retinut de catre Curte la punctul 23, ca **“dubiile reclamamantei privind independenta CNEJ nu sunt fara fundament, avand in vedere ca centrul de experti se supune ministerului Justitiei si ca Statul este parte in aceste proceduri”**.

In acest context ridic exceptia de neconstitutionalitate a art.7, alin.(4) din Legea nr.182/2002, in raport cu art.1, alin. (4) din Constitutia Romaniei, intrucat sunt create conditii incompatibile cu separatia puterilor in stat stabilita prin Constitutia Romaniei, prin introducerea unei diferentieri flagrante si nejustificata facutaprin Legea nr. 182/2002 intre reprezentantii puterilor statului executiva, respectiv legislativasi cei ai puterii judecatoresti, in legatura cu conditiile de acces la informatii clasificate ce sunt necesare indeplinirii atributiilor de serviciu de catre acestia, procedura care in cauza mea a determinat viciera si lipsa de transparenta injusta judecata a cauzei supusa dezbaterii procesuale.

Prin cele expuse mai sus atrag atentia instantei de recurs ca practic in derularea procesului nu am avut parte de un tratament egal cu paratul, in sensul ca nu am avut acces la documentele pe care eu le-am incriminat ca fiind nelegale si nule de drept, datorita caracterului lor clasificat dar care in raport cu mine si-au pierdut acest caracter intrucat le-am cunoscut in activitatea profesionala, fiind afectate, totodata, principiile loialitatii administrarii probelor, egalitatii armelor si a dreptului la un proces echitabil consacrate de Conventia Europeana a drepturilor omului si de jurisprudenta CEDO, atunci cand documente ce contin informatii clasificate constituie mijloace de proba, cu toate consecintele ce decurg dintr-o astfel de stare de fapt.

Clasificarea unor documente, date, informatii ce constituie probe/mijloace de proba, precum si limitarea sau conditionarea accesului la acestea are influenta directa asupra principiilor anterior mentionate, ridicand semnificative probleme de compatibilitate, cu influenta nemijlocita si asupra principiilor independentei si imparzialitatii judecatorului.

O solutie posibila ar fi fost, dupa cum am solicitat in prima instanta, ca institutia ce a clasificat documentele ce constituie probe/mijloc de proba sa o si declasifice, in caz contrar, informatiile continute de acestea neputand fi folosite ca probe, ceea ce inseamna ca, conform jurisprudentei CEDO, nu se va putea tine seama de ea la solutionarea cauzei.

Suplimentar celor anterior expuse, supun atentiei instantei de recurs urmatoarele aspecte rezultate din derularea procesului in dosar nr.37955/3/2010, ce sunt de natura a intra sub incidenta art.304 Cod Procedura Civila:

1. ***Nu a fost respectat principiul „egalitatea armelor”, realizandu-se o alterare semnificativa a dreptului meu ca parte in proces de a lua cunostinta de toate probele administrate in cauza de catre parat si de a le discuta in fata instantei de judecata in vederea influentarii hotararii acesteia, intr-o procedura contradictorie care sa nu o plaseze pe vreuna dintre parti intr-o situatie dezavantajoasa, in scopul pastrarii justului echilibru intre parti. Astfel, nu am avut acces la observatiile si documentele depuse in secret de***

parat, nici la raspunsul paratilor la interogatoriile reclamantului, intrucat nu mi s-a adus la cunostinta raspunsul acestora pentru a avea eventuale observatii sau reactii in consecinta, fapt care mi-a limitat dreptul la un proces echitabil si egalitatea armelor; cu toate ca in jurisprudenta Curtii se precizeaza "Acest lucru priveste si increderea justitiabililor in functionarea justitiei: ea se bazeaza, intre altele, pe siguranta de a se fi putut exprima cu privire la orice document din dosar" - Guner Corum c. Turciei, 59739/00, 31 octombrie 2006, Kok c. Turciei 1855/02, 19 oct 2006. Nu am avut parte de posibilitatea reala si efectiva de a cunoaste observatiile, probele, argumentele paratului, altele decat cele depuse public la dosarul cauzei, si pe baza carora judecatorul a solutionat cauza, sens in care nu am putut sa comentez/interpretez si sa ma exprim public cu privire la existenta, continutul si autenticitatea lor intr-o forma corespunzatoare in scris, inaintea si in timpul dezbaterilor, care consider ca nici nu au existat in mod real in timpul procesului – (Krcmar c. Republicii Cehe, 35376/97, par.42, 3 martie 2000). Deci, respectarea acestei garantii, dar indiferent de metoda din dreptul national, trebuie sa asigure ca partea este la curent cu depunerea observatiilor si are o oportunitate reala de a le discuta (vezi Karin Reid etc.);

2. O alta limitare indusa actiunii subsemnatului a fost in legatura cu fazele de judecata unde nu s-au respectat principiile contradictorialitatii¹⁶, oralitatii, nemijlocirii, legalitatii si loialitatii in administrarea probelor. Nu am fost intrebat, nici avocatul meu in sedintele de judecata, de catre judecator pentru diverse clarificari in speta data, cu atat mai mult cu cat nu am avut posibilitatea, in mod nemijlocit si nici prin avocat, de a lua la cunostinta si de a reactiona fata de documente/observatii depuse de partea adversa, ori fata de noi argumente sau motive invocate din oficiu de judecator. De altfel, in urma interogatoriului meu depus si aprobat de catre judecator, reiterez ca nu am avut acces la raspunsurile paratilor, acestea fiind clasificate la randul lor, fara ca subsemnatul sa fi fost informat de acest fapt de catre judecator, respectiv fara nici o explicatie publica in fapt si in drept, cu privire la motivele si legalitatea actiunii partilor in secretizarea raspunsurilor la interogatoriu, fapt de natura aduce ingerinte in respectarea principiilor "egalitatea de arme" si "contradictorialitatii".

De altfel, Curtea Europeana a Drepturilor Omului (CEDO) a definit principiul contradictorialitatii in felul urmator: "sarcina judecatorului este de a veghea ca toate elementele susceptibile sa influenteze solutionarea pe fond a litigiului sa faca obiectul unei dezbateri in contradictoriu intre pari" Ruiz-Mateos c. Spaniei 23 iunie 1993,

Oare ce continut aveau raspunsurile paratilor incat sa justifice necesitatea clasificarea lor cu nivel de "secret de stat", in raport cu continutul public al intrebarilor mele adresate paratilor si acceptate prin aprobare de catre judecator. Oare la intrebari publice aprobate in sedinta publica de catre judecatorul de fond si necenzurate de catre acesta nu ar fi trebuit si raspunsurile sa fie echivalent publice, oare ce prevederi legale au fost invocate de catre parat si acceptate de judecator? Deci, ceea ce supun atentiei instantei de recurs este ca cele mai sus expuse admit posibilitatea ca o asemenea situatie ca cea descrisa in prezenta ar putea fi de natura sa suscite dubii cu privire la impartialitatea judecatorului de la Curtea de Apel, intrucat, nu au avut loc dezbateri reale si concrete pe fond in sedinta publica, fiind practic inexistente, in sedintele de judecata, cum potrivit jurisprudentei europene in aceasta materie, chiar si aparentele trebuie luate in considerare, sens in care eu in calitate de reclamant am, in speta data, temeiuri serioase sa presupun ca judecatorul s-a orientat si "dupa consideratii straine fondului cauzei". Mai mult, potrivit art. 121 din Codul de procedura civila „Sedintele vor fi publice, afara de cazurile cand legea dispune altfel. Instanta poate sa dispuna ca dezbaterile sa se faca in sedinta secreta, daca dezbaterea publica ar putea vatama ordinea sau moralitatea publica sau pe parti...”¹⁷. Care este reglementarea care a determinat judecatorul sa nu solicite declasificarea documentelor si sa nu dispuna dezbaterea publica a acestora. Oare nu trebuia sa o mentioneze si in motivare ? Prin secretizarea documentelor de catre SRI si atacte in justitie de catre subsemnatul, practic tratarea egala a partilor pe toata durata desfasurarii procedurilor in fata instantei a fost alterata drastic prin crearea unui avantaj pentru cealalta parte, adica pentru parat(i), ca urmare a blocarii accesului prin secretizare la documentele supuse contesatiei si implicit, a dezbaterii publice a lor in instanta. De altfel, nu am fost instiintat oficial de catre judecator sau nu mi s-a adus la cunostinta vreun act prin care sa se certifice in mod real ca avocatul meu a primit avizul ORNISS de acces la documentele clasificate depuse de parat in instanta, precum si de faptul ca a luat la cunostinta de continutul

17

A se vedea materialul "Proces echitabil. Jurisprudența comentată a Curții Europene a Drepturilor Omului/ Vasile Pătulea. – București: Editura I.R.D.O., 2007 unde se preizeaza: "Pronuntandu-se in legatura cu acest aspect al principiului publicitatii, Curtea Europeana a Drepturilor Omului a facut, mai intai, o subliniere in legatura cu importanta acestui principiu procesual aratand ca art. 6 alin. 1 din Conventie impune, ca o conditie distincta a unui proces echitabil, publicitatea acestuia, in acest sens trebuind sa fie inteleasa fraza „Fiecare persoana are dreptul la judecarea in mod public”. In consecinta, Curtea a statuat ca publicitatea procedurilor la care se refera art. 6 alin. 1 are ca scop protejarea justitiabililor impotriva unei „justitii secrete”, care sa nu fie supusa controlului public; ea constituie, in acelasi timp, un mijloc de a prezerva increderea opiniei publice in instantele de judecata.

acestora pentru a formula reactii si concluzii in consecinta. Ca atare consider ca nu am avut parte de un „proces echitabil”, una dintre garantiile privitoare la desfasurarea corecta a procesului judiciar prin care se vizeaza realizarea unui „just echilibru” intre partile litigante, intrucat ca parte procesuala nu am avut posibilitatea de a-mi sustine punctul de vedere de o asa maniera incat sa nu fiu pus intr-o situatie de net dezavantajata de parat. Apreciez ca de facto mi-a fost incalcat dreptul la dezbaterea contradictorie a probelor administrate in cauza, in speta data a documentelor depuse de catre parat, cu atat mai mult cu cat am solicitat declasificare acestora pentru opozabilitate¹⁸, dar nu s-a acceptat si fara a se motiva in drept aceasta decizie luata de catre judecatorul cauzei. De remarcat faptul ca judecatorul, nu a avut un rol activ in cadrul procesului, conform legii si Codului de Procedura Civila, in sensul ca nu a ridicat din oficiu nici un aspect de fapt si de drept extrase din contextul cauzei - cu atat mai mult cu cat exista dezechilibrul in comunicarea informatiilor utile si pertinente cauzei, indus de secretizarea actelor probatorii, care pe fond, au determinat, in acceptiunea mea, o diminuare si lezare nejustificata a principiului „egalitatii armelor”; pentru a le pune in discutia contradictorie a partilor, astfel incat sa se obtina o imagine clara si fara echivoc la nivelul judecatorului de fond pentru a stabili elementele determinante necesare pronuntarii juste a sentintei/hotararii judecatoresti pe care a formulat-o in data de 22.01.2013.

3. **Nu a fost respectat principiul independentei judecatorilor** si supunerii lor numai legii ale carei dispozitii sunt chemati sa le respecte¹⁹, intrucat judecatorul cauzei apreciez ca nu a fost independent fata de alte organe ale

18

A se vedea materialul „Proces echitabil. Jurisprudența comentată a Curții Europene a Drepturilor Omului/ Vasile Pătulea. – București: Editura I.R.D.O., 2007, unde:”De altfel, Curtea Europeana a Drepturilor Omului a si facut o atare distinctie, decizand (subliniind) ca „dreptul la o procedura contradictorie” implica, in esenta, posibilitatea pentru partile litigante, din procesele penale, civile sau disciplinare, sa ia cunostinta de toate „piesele si observatiile” prezentate judecatorului, chiar si cele care ar proveni de la un magistrat independent, de natura sa-i influenteze decizia, si a le discuta. Rezolvand cauza, instanta europeana a examinat revendicarea in lumina ansamblului prevederilor art. 6 alin. 1 din Conventie, ingloband principiul egalitatii armelor in dreptul fundamental al „caracterului contradictoriu” al procedurii, care implica si dreptul de a lua cunostinta de observatiile sau actele depuse de cealalta parte si de a le discuta”.

19

Constitutia Romaniei, republicata, a consacrat acest principiu in art. 124 alin. (3), potrivit caruia judecatorii sunt independenti si se supun numai legii, iar Legea nr. 303/2004 privind statutul judecatorilor si procurorilor, republicata, in art.2 alin. (3), prevede ca judecatorii sunt independenti, se supun numai legii si trebuie sa fie imparziali.

statului (dupa cum am aratat in prezenta), in speta data fata de SRI si ORNISS, entitati care i-au acordat avizul si certificatul de acces la informatii clasificate. Independenta judecatorului implica cerinta solutionarii litigiilor fara nicio ingerinta din partea vreunui organ de stat sau din partea vreunei persoane. Independenta este necesara pentru a asigura si impartialitatea judecatorului fata de partile din proces. De aceea, atitudinea judecatorului in cadrul procedurii judiciare trebuie sa fie neutra fata de pozitia si interesele partilor litigante. Deosebit de important este faptul ca judecatorii sa interpreteze legile cat mai echitabil si uniform. In ceea ce priveste ierarhia normelor, se va verifica intotdeauna si caracterul constitutional al rezultatului interpretarii normei, respectiv - in cazul Regulamentelor – daca acestea sunt compatibile cu legea superioara (vezi regulamentul disciplinei militare propriu al SRI in raport cu cel publicat in M.Of. in data de 26.03.2009, acte valabile si subsecvente legilor nationale si actelor comunitare). In mod corespunzator, acelasi principiu este valabil si in ceea ce priveste compatibilitatea cu dreptul UE, in masura in care dreptul UE isi gaseste aplicarea in cazul concret. O astfel de situatie intalnim, de exemplu, in raport de dispozitiile Constitutiei. Constitutia primeaza, iar daca textul unei norme (lege, hotarare, regulament, ordin, instructiune etc.) nu este constitutional, este posibila interpretarea normei in conformitate cu prevederile constitutionale. Acelasi lucru este valabil, in mod corespunzator, si in raporturile cu dreptul UE, cat si pentru interpretarea dispozitiilor unui regulament prin raportare la normele superioare din legea care prevede emiterea Regulamentului. **Art. 4 alin. 2 din Legea nr. 303/2004 legitimeaza in mod expres activitatea judecatorului de completare a lacunelor legislative, stipuland ca „Judecatorii nu pot refuza sa judece pe motiv ca legea nu prevede, este neclara sau incompleta”. Conform literii legii, dispozitiile art. 4 alin. 2 il obliga pe judecator sa judece toate cauzele. In masura in care judecatorul considera ca legea este neclara, este tinut sa indeparteze aceasta neclaritate (oare in cauza subsemnatului nu a sesizat nici o neclaritate ilegalitate etc...mai ales ca am supus spre dezbatere aspecte nelegale si neconstitutionale etc...).** In cazul in care ajunge la concluzia, ca legea are o lacuna sau ca o norma legala este incompleta, judecatorul este chemat sa completeze norma incompleta pe cale dezvoltarii judiciare a dreptului. Conform art. 7 alin. 1 CEDO, nicio persoana nu poate fi condamnata pentru o actiune sau o omisiune, care la momentul savarsirii nu era incriminata in dreptul national sau international. Nici pedeapsa aplicata nu poate fi mai grea decat cea prevazuta de legislatie la momentul savarsirii infractiunii. In acest sens dispune si art.23 alin. 12 din

Constitutia Romaniei: “Nicio pedeapsa nu poate fi stabilita sau aplicata decat in conditiile si in temeiul legii” (oare privarea temporara de libertate impusa prin sanctiunea disciplinara 9 zile consemnare nu este contrara Constitutiei si altor legi). In masura in care aceasta dispozitie ar necesita o interpretare in raport de art. 7 din CEDO, rezultatul interpretarii nu poate sa reprezinte o limitare a art. 7 din CEDO. Acest principiu este expres enuntat si de art. 20 alin. 2 din Constitutie: “Daca exista neconcordante intre pactele si tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care Romania este parte, si legile interne, au prioritate reglementarile internationale, cu exceptia cazului in care Constitutia sau legile interne contin dispozitii mai favorabile”.

4. Nu a existat un rol activ al judecatorului in clarificarea cauzei si aflarea adevarului, sens in care sustin ca judecatorul nu a facut toate diligentele necesare pentru a atrage atentia partilor asupra chestiunilor incerte/neclare aflate in discutie/dezbatere, sau care nu au fost suficient de clar formulate pentru a fi clarificate de parti in mod public (vezi speta CEDO - Lucia Serafim c. Romaniei 38568/03, 9 martie 2010). Nu a intervenit pentru a se da posibilitatea unei dezbateri reale, in principal prin dezbateri orale, procedura care asigura contradictorialitatea efectiva a procesului, intrucat probele partului au fost clasificate limitandu-mi astfel accesul direct la acestea pentru opozabilitate si critica concreta, precum si posibilitatea de a-mi completa si adapta contestarile si pledoaria in proces, respectiv de a inlatura afirmatiile ori sustinerile eronate sau neintemeiate ale paratului, ori de a oferi instantei explicatii, completari sau lamuriri corespunzatoare sensului sau directiilor izvorate din materialele clasificate depuse de parat in cadrul dezbaterii, aspect care m-a defavorizat in raport cu partea adversa pentru solutionarea justa a pricinii de catre judecatorul desemnat. Judecatorul nu a reusit sa asigure un just echilibru intre parti intrucat nu a impus in cadrul procesului dezbateri in sedinta secreta astfel incat eu sa nu fiu pus intr-o situatie de net dezavantaj in raport cu adversarul meu. Mai mult, judecatorul de fond nu a sesizat faptul ca partea adversa, paratul/paratii nu a/au contestat in documentele de intampinare depuse public in instanta toate afirmatiile mele din contestatie sau materialele depuse. Oare nu a observat judecatorul acest aspect, cu accent deosebit pe zona efetelor si nelegalitatii actului de sanctiune disciplinara – “consemnare 9 zile”. De altfel, confruntarea patilor in fata judecatorului a fost inexistentă, intrucat nu am fost deloc intrebat personal de catre judecator pentru clarificari cu toate ca pentru situatia de fapt contestata de subsemnatul, pentru aprecierea credibilitatii, a caracterului sau pentru a stabili fapte pe care numai eu ca parte le pot cunoaste mai bine sau

suficient de detaliat (intrucat si eu am avut rezerve in a specifica/detalia sau detin informatii clasificate in speta supusa judecatii), iar in contextul in care SRI a invocat "secretul de stat", situatia ar fi trebuit, eventual, sa fie echivalenta pentru parti si nu discriminatorie au disproportinata cu acceptul judecatorului. Nedivulgarea probelor/materialelor, lipsa accesului la o parte din acestea sau in totalitate, aflate in posesia partii adverse sau pe care se bazeaza aceasta, depuse in format clasificat la instanta, a pus si pune probleme din perspectiva realizarii si finalizarii unui proces echitabil, fiind de natura sa duca la constatarea incalcarii echilibrului procesului (vezi Kuopila c. Finlandei 27.04.2000). Mai mult, consider ca judecatorul de fond ar fi trebuit sa observe aspectele sesizate prin contestatia initiala, dar si in prezenta, si sa le puna in dezbatere, intrucat eu am facut unele referiri la continutul mai multor documente directe sau conexe, care pot determina credibilitatea si autenticitatea probelor directe existente sau referite, intrucat prin documentele nedezvaluite care nu privesc faptele fondului cauzei, pot fi unele care pot devoala modul in care anumite probe directe fusesera obtinute sau formalizate de catre parat/parati etc...Totusi, relevant este faptul ca, Curtea EDO a considerat, ca nu doar dovezile direct relevante pentru faptele cauzei trebuie examinate intr-o procedura ce respecta principiul contradictorialitatii, ci trebuiesc examinate dovezile care privesc admisibilitatea, credibilitatea (forta probanta) si caracterul complet al probelor directe (vezi Mirilashvili c. Rusiei, 6293/04 11.12.2008). SRI nu a dovedit concret care este interesul legitim pentru secretizarea documentelor, facand trimiteri laconice la diverse documente scrise, fara sa fie clar la ce se refera, neprecizandu-se motivele tinerii secrete prin detalii "relevante si suficiente" si fara a se releva/include suficiente garantii ori acele garantii apte sa protejeze interesele si drepturile reclamantului, dupa cum prevede jurisprudenta CEDO. In fapt, prin secretizarea documentelor depuse, invocandu-se securitatea nationala de catre SRI, mi-a fost restrans drastic dreptul si posibilitatea de a lua la cunostinta, combate si de a face observatii pe marginea tuturor dovezilor aduse sau observatiilor facute de parat pentru influentarea deciziei intantei (vezi 3A.CA.SRO c. Republicii Cehe 21835/06, 10 feb 2011, Clinique des Acacias si altii c.Frantei 65399/01 13 oct 2005).

In dovedirea celor afirmate intelegem sa ne folosim de proba cu inscrisuri atat cele existente la dosarul de fond cat si inscrisuri noi.

In drept, art.304 pct. 7, 8 si 9 dar nerezumandu-ne strict la acestea si art.312 Cod pr.civ._

Depun prezenta contestatie in sapte exemplare, unul pentru instanta de recurs si sase exemplare pentru a fi comunicate partilor parate si nominalizate de catre mine in cauza data.

Data depunerii

20.06.2013

Semnatura

Col. (r) **Ion Dedu**

DOMNULUI PRESEDINTE

AL CURTII DE APEL BUCURESTI

SECTIA A VIII –A CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL